

PODZIM 2023

PRÍMALEX

ČÍSLO XL

TRESTNÍ PRÁVO

AKTUÁLNÍ TÉMATA:

- DOHODA O VINĚ A TRESTU
- ROZHOVOR S BÍLÝM KRUHEM BEZPEČÍ
- HROMADNÉ ŽALOBY

Obsah

Téma: Trestní právo

- 04 Dohoda o vině a trestu: Má své limity, ale může být efektivním a rychlým řešením
- 06 Retribuční soudy v českých zemích
- 08 Rozhovor s Bílým kruhem bezpečí

Projekty

- 12 ELSA Delegations
- 14 Report z akce: Open Day v DLA Piper 2023
- 15 ELSA Job Fair 2023 Brno: Inspirativní podzimní veletrh pracovních příležitostí
- 16 Procestuj Evropu s ELSA Traineeships!
- 18 Akademické aktivity napříč republikou
- 20 Report z akce: Study Visit s ELSA Vilnius
- 22 Report z akce: NCM Štědrónín 2023

Všeobecný přehled

- 23 Rozhovor: Vše, co chceš vědět o Erasmu!
- 26 Co jsou hlavní (ekonomické) zájmy dlužníka a proč jsou důležité pro přeshraniční insolvenční řízení?
- 28 Ze studenta společníkem největší česko-slovenské kanceláře
- 31 Hromadné žaloby – spravedlnost pro všechny snadno a rychle. Opravdu?

Redakce:

Veronika Březinová
Aneta Dohnalová
Tereza Krejčová
Josef Levy
Vojtěch Niederle
Michal Sekanina
Adéla Stárková
Zuzana Ševčíková
Eva Šimková
David Šnajdr

Jazyková korektura:

Jan Jílek
Eva Šimková

Sazba a grafika:

Adéla Stárková

Vydavatel:

ELSA Česká republika
nám. Curieových 7
116 40 Praha 1

Kontakt:

Web: elsa.cz/projekty/primalex/
Facebook: fb.com/elsaczechrepublic
Instagram: @elsa_czechrepublic

Registrováno u MK ČR

č. 8151 ISSN: 1212-494X

Časopis vychází na akademické půdě Právnické fakulty Univerzity Karlovy, Právnické fakulty Západočeské univerzity v Plzni, Právnické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci a Právnické fakulty Masarykovy univerzity.

Vážení čtenáři,

jsem moc ráda, že Vám tímto mohu představit další vydání časopisu PrímaLEX. První redakce práci na tomto projektu započala již v roce 1998 a od té doby nás časopis obohacuje novými informacemi ze světa práva. Tématem tohoto čísla se stalo trestní právo. Čeká na Vás spousta zajímavých článků od redaktorů z řad studentů právnických fakult, pracovníků advokátních kanceláří, a dokonce se můžete těšit také na netradiční příspěvky, mezi které bezpochyby patří i rozhovor s odborníkem z Bílého kruhu bezpečí.

Zajímá vás, zdali je dohoda o vině a trestu správným řešením sporu? Přemýšlíte, jak můžete poznat, že jste se staly obětí domácího násilí a co v takovém případě dělat? A jaké to je, když se ze studenta stanete společníkem největší advokátní kalendáře? Tohle všechno a mnohem více se dočtete na následujících stránkách!

Nakonec bych tímto chtěla moc poděkovat celé redakci a také všem externím subjektům, které nám byly ochotny poskytnout své články či rozhovory.

Přeji Vám příjemné čtení a hodně štěstí do jarního semestru.

Eva Šimková
Prezident ELSA Česká republika 2023/2024

Dohoda o vině a trestu: Má své limity, ale může být efektivním a rychlým řešením

JUDr. Filip Seifert, MBA

Trestní stíhání je extrémní a krizovou situací pro každého. Netýká se přitom pouze fyzických osob, ale v téměř stejném rozsahu i osob právnických. Alternativním řešením k veřejnému soudnímu procesu a více či méně nejistému rozsudku může být v takových situacích dohoda o vině a trestu. Dohoda o vině a trestu může být efektivním a rychlým řešením skutečného problému. Má ale svá rizika a limity a měla by být pro obviněného příznivá, jinak postrádá význam.

Následky trestního řízení jsou velmi často drastické a nevratné: zablokováné účty, zabavená auta, domy, listiny i data. Podezřelí čelí mnoha otázkám, jsou konfrontováni s tím, co někomu řekli do telefonu nebo napsali do e-mailu. Přesto jde pořád o právní odpovědnost, která má svůj proces řešení.

Ten, proti komu se řízení vede, má možnosti se bránit. Jednou z těchto možností je i dohoda se státním zástupcem s posvěcením soudu, tzv. dohoda o vině a trestu, která může být alternativním řešením k veřejnému soudnímu procesu s nejistým rozsudkem.

Tečka za trestním řízením

Znáte to možná z amerických filmů – přijdou agenti, odvedou nešťastníka ke státnímu návladnímu, který mu za nějaké peníze a spolupráci nabídne dohodu. V praxi to ale vypadá trochu jinak. V některých případech jde opravdu o efektivní a rychlejší konečné řešení a poměrně často tento postup v rámci obhajoby skutečně volíme. Ale ani v trestním řízení není nic zadarmo. Podstatou je dohoda obviněného se státním zástupcem, kterou trestní řízení pro dotyčného končí, pokud je tato dohoda schválena soudem. Vždy je ale

třeba velmi pečlivě vážit, zda k ní přistoupit, protože má i svá rizika a limity.

To hlavní, na co se zapomíná, je, že u dohody obviněný prohlašuje, že spáchal skutek, pro který je stíhán, tedy, že udělal přesně a všechno to, co je v obvinění napsáno. Nelze spekulovat, že se některé skutečnosti nestaly, a snažit se o úpravu. Dohoda má následně účinky odsuzujícího rozsudku, schvaluje ji soud a vydává o tom rozsudek. Odsouzení se vykazuje také v rejstřících. Takže nejde o žádné neoficiální kancelářské řešení. Zásadně omezená je i možnost odvolání. Lze se odvolat v zásadě jen, pokud rozsudek neodpovídá dohodě.

Může se ale stát (a v praxi se to stává), že soud dohodu neschválí, pokud z nějakého důvodu neodpovídá situaci a předpisům. I na to je třeba pamatovat, takže snahy o dohodu se státním zástupcem nad neodpovídajícím trestem jsou zbytečné.

Kompromisní řešení

Dohodě předchází jednání obviněného a jeho obhájce se státním zástupcem. Dosud panovala praxe, že státní

zástupci důrazně odmítali jakýkoli styk s obviněným mimo podatelnu úřadů. A teď už se pomalu rok učí s námi komunikovat. Jednání je nutné, protože je třeba zjistit nejprve ochotu obou stran dohodu uzavřít a pak také dojednat parametry. V podstatě jde o stejný způsob uzavírání dohod jako v civilní oblasti.

Musí jít o kompromisní řešení, byť v rámci poměrně rigidních pravidel trestního práva. Tato pravidla zatím velmi neflexibilně stanoví druhy a zejména výměry trestů, do kterých je nutné se vejít. Z toho plyne, že řešení je třeba nalézt – kombinovat možnosti, nahrazovat vězení větším peněžitým trestem, zvyrazňovat veškeré pozitivní okolnosti na straně obviněného, jednat férově.

Na druhou stranu existuje riziko, že dohoda bude pro státního zástupce přicházet v úvahu, jen pokud na ni obvinění přistoupí v celém rozsahu obvinění a odpovídá tomu také zákonné rozpětí trestní sankce. V praxi například státní zástupci ustupují od nahrazení vězení nějakou alternativou, protože jim to přijde mírné.

Dohoda o vině a trestu je zkrátka dohodou dvou stran, to vše ve složitém systému trestního práva, kdy na druhé straně jsou osoby, které se živí pouze trestním právem. Obviněný by měl proto jednat s podporou profesionála na své straně. A konečně je také dobré si připomenout, že na dohodu se nemusí za každou cenu přistoupit, přestože ji obě strany zvažovaly či řešily. V mnoha případech je totiž po zvážení všech okolností lepší se hájit v řádném procesu, a dosáhnout tak lepšího výsledku.

JUDr. Filip Seifert, MBA

advokát

partner v Seifert a Partneři, spolupracující
kancelář Havel & Partners

Retribuční soudy v českých zemích

David Šnajdr

Druhá světová válka byla bez pochyby jedním z nejhorších konfliktů celé světové historie. Tento hrůzostrašný konflikt přinesl nesčetné porušení práva, a to jak mezinárodního, tak i práva jednotlivých států. Toto se bohužel nevyhnulo ani českým zemím, které se dostaly do náručí Třetí říše a staly se Protektorátem Čechy a Morava. Po skončení druhé světové války vyvstala otázka, jak toto bezprecedentní porušení práva náležitě potrestat. Kromě celosvětově známého Norimberského procesu s největšími zločinci války, tak potrestání těchto zločinců probíhalo i na území států zasažených hrůzami válkami. V našich končinách plnily tuhle roli mimořádné lidové soudy, které byly zřízeny na základě dekretu č. 16/1945 Sb., dekret prezidenta republiky o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech (dále jen „Velký retribuční dekret“).

Velký retribuční dekret se vztahoval na nejtěžší zločiny, kterých se dopustili, jak nacističtí okupanti, ale i místní kolaboranti, kteří s okupanty spolupracovali a dopouštěli se zločinů proti svým krajanům. V rámci tohoto dekretu bylo definováno několik skupin trestných činů, které byly přímo spojeny s okupací českých zemí a hrůz páchaných na jejich území. První skupinou zločinců byly zločiny proti státu, které dotvářely v některých znacích trestné činy z prvorepublikového zákona č. 50/1923 Sb., na ochranu republiky, který zostřoval a zaváděl nové skutkové podstaty trestných činů pro ochranu státního zřízení První republiky. Do zločinů proti státu patřily zejména zločiny jako úklady proti

republice, účast v různých nacistických organizacích, ohrožení bezpečnosti republiky, násilí proti ústavním činitelům a další zločiny zasahující do stability státního zřízení.

Druhou skupinou zločinců je skupina zločinů proti osobám. Tato skupina zločinů se vztahuje na skutky, které se dotkly přímo občanů českých zemí, a to v souvztahnosti se službou v okupantských vojscích, se zájmem okupantů či se podobného jednání dopustili ve službách jejich spojenců či v jiných nepřátelských organizacích či hnutích. U těchto typů zločinů se u určitých zločinů pracovalo se skutkovými podstatami obsaženými v trestních zákonech platných na území První republiky¹ a to se skutkovými podstatami vraždy, těžkého ublížení na těle, zločinu bezprávného omezování osobní svobody člověka a jiných zásahů do tělesné integrity člověka. Kromě těchto skutkových podstat do skupiny zločinů proti osobám bylo zařazeno i nařízení nucených či prací v prospěch okupantů či jejich spojenců. Kromě přímých zásahů do tělesné integrity, tak do této skupiny patří i případy, kdy stejná újma byla způsobena soudním usnesením, rozsudkem, správním rozhodnutím či jiným aktem veřejné moci.

Třetí velkou skupinou byly zločiny proti majetku, kterých se osoby dopustily v souvislosti s okupací. Do této skupiny byly zařazeny zločiny jako zločin veřejného násilí zlomyslným poškozením cizího majetku, zhářství, loupeže, krádeže či podvodu. Znovu zde bylo zohledněno znění skutkových podstat z trestních

¹ Trestní zákon ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z. a Trestní zákon zák. čl. V/1878

zákonů z První republiky. I u této skupiny se můžeme setkat s případy, kdy újma na majetku byla způsobena soudním usnesením či jiným aktem veřejné moci. Kromě těchto velkých skupin se ve Velkém retribučním dekretu můžeme setkat se zločinem udavačství, kdy pachatelé v souvislosti s okupací udali jiné osoby buď na základě skutečné či vymyšlené činnosti.

O zločinech dle Velkého retribučního dekretu rozhodovaly mimořádné lidové soudy, které byly i tímto dekretem zřízeny. Tento typ soudů byl složen vždy z jednoho profesionálního soudce a čtyř soudců z lidu. Soudy byly zahajovány na návrh veřejného žalobce a platila pro ně zásada, že mělo být rozhodnuto do tří dnů, kdy byl obžalovaný před soud postaven. Samotné osvobození od mimořádného lidového soudu neznamenal, že by pro daný případ platila zásada ne dvakrát v téže věci, protože daná osoba mohla být souzena před řádnými soudy. Tresty obsažené ve Velkém retribučním dekretu byly velmi vysoké a nesčetněkrát bylo možné i odsouzení k trestu k smrti.

Vedle Velkého retribučního dekretu se v našich končinách soudilo i podle jiných dekretů prezidenta

republiky, a to dle dekretu č. 17/1945 Sb., dekret prezidenta republiky o Národním soudu (dále jen „Dekret o Národním soudu“) a Dekret č. 138/1945 Sb. o trestání některých provinění proti národní cti (dále jen „Malý retribuční dekret“). Dekret o Národním soudu se vztahuje na zločiny dle Velkého retribučního dekretu, které spáchaly osoby v nejvyšších státních funkcích. O těchto osobách nerozhodovaly mimořádné lidové soudy, ale tímto dekretem zřízený Národní soud. Malý retribuční dekret se vztahoval na méně závažné činy, které ale i přesto potřebovaly určitou míru potrestání pachatelů.

Soudní procesy po Druhé světové válce zanechaly nezanedbatelnou stopu a položily základ budoucího vývoje trestního práva zejména mezinárodní práva trestního a trestání válečných zločinů, zločinů proti lidskosti, zločinů proti míru a zločinu genocida.

Rozhovor s Bílým kruhem bezpečí

Zuzana Ševčíková

Love
Shouldn't
Hurt

Dobrý den, pro začátek bych Vás chtěla poprosit, jestli byste pro čtenáře mohl Bílý kruh bezpečí krátce představit a říci nám, komu vlastně pomáhá?

„Bílý kruh bezpečí je nestátní nezisková organizace, která od roku 1991 poskytuje odbornou pomoc obětem, svědkům a pozůstalým po obětech trestné činnosti. Činíme tak prostřednictvím sítě poraden, ve kterých pracují bez nároku na odměnu zejména právníci, psychologové a sociální pracovníci. Poradci poskytují obětem především právní informace, praktické rady, ale též psychologickou a emocionální podporu. Krom činnosti poradny nabízíme také terapeutickou podporu či pomoc případových manažerů zvláště zranitelným obětem při překonání následků trestných činů. Tato podpora zahrnuje přípravu na výslech a doprovod k těmto výslechům. Krom osobního kontaktu nabízíme také non-stop bezplatnou telefonickou podporu na evropské lince pro pomoc obětem kriminality a domácího násilí 116 006.“

Jedním z problémů, kterým se BKB zabývá je tedy domácí násilí. Jak vlastně můžeme poznat, jestli jsme v situaci, ve které domácí násilí zažíváme, či jestli v našem případě naopak o domácí násilí nejde?

„Identifikace domácího násilí je možná na základě zhodnocení přítomnosti znaků, mezi které patří dlouhodobost násilí (bez ohledu na jeho formu), společná domácnost, blízký vztah mezi osobou ohroženou a násilnou a jasné vymezení rolí osoby násilné a ohrožené, tzn. asymetrie vztahu. Zpravidla je přítomna také eskalace násilí. Nástup je tedy zpravidla

nenápadný a postupně se intenzita či frekvence útoků zvyšuje. Typicky se nejedná o domácí násilí tehdy, pokud některý z uvedených znaků chybí – nejčastěji to bývá jasné vymezení role.“

Pokud se v našem případě o domácí násilí opravdu jedná a rozhodneme se kontaktovat vaši telefonní linku, co jako oběť můžu očekávat? Jak mi můžete pomoci?

„Může se například jednat o krizovou intervenci,

zmapování aktuální situace a možností řešení, nasměrování na místa pomoci či zhodnocení aktuální míry ohrožení. Konkrétní pomoc se ale vždy odvíjí od situace a potřeb konkrétního volajícího, které jsou vždy individuální. Podstatné je, že pomoc je diskrétní a nikoho nezavazuje k žádným krokům.“

Kolik obětí domácího násilí vám denně průměrně volá a jaký je mezi nimi poměr žen a mužů?

„Jak jsem uvedl, na naši organizaci se obrací oběti různých typů trestných činů a ve vztahu k domácímu násilí nevedeme oddělené statistiky. Mezi osobami, které se na nás obrací, však převažují rozhodně ženy, přičemž aktuálně tvoří případy domácího násilí přibližně 30 % všech kontaktů.“

V uplynulých dvou letech jsme se v návaznosti na opatření vlády v rámci covidové krize všichni ocitli v lockdownu či karanténě. Jak se tato skutečnost promítla do problematiky domácího násilí? Zpozorovali jste nějaké změny v množství hlášených případů?

„Pravda je, že podmínky, které panovaly v důsledku covidové pandemie nahrávaly domácímu násilí. Nedá se ale říci, že bychom v rámci naší služby zaznamenali raketový nárůst domácího násilí. Statistický nárůst je dle naší zkušenosti spíše mírný ale vnímáme zvýšenou závažnost takových případů.“

Pokud cítíme, že situace u nás doma je už dosti vyhrocená, jaké kroky bychom měli podniknout pro naši ochranu?

„V první řadě je zásadní si uvědomit, že to, co se děje není v pořádku a že nemá nikdo právo se vůči jinému chovat násilně. Ohrožené osoby často takové chování přijímají a omlouvají, což nahrává jeho dalšímu pokračování a stupňování. Dalším krokem je hledat možná řešení – neexistuje přitom jeden recept na všechny případy. Proto nabízíme našim klientům, ať již při telefonické nebo osobní konzultaci, nejprve prostor, aby sdíleli svůj příběh a hledáme takové řešení, na které je v aktuálních klientových možnostech, respektuje jeho přání a potřeby.“

A jak se máme zachovat v případě, kdy se ocitneme až ve stavu ohrožení života?

„Jedná-li se již o takto vyhrocenou situaci, je na místě jednoznačně přivolání pomoci, nejlépe prostřednictvím tísňové linky Policie ČR na čísle 158. Jedna z věcí, které s klienty děláme, je společné zhodnocení míry hrozícího rizika, protože si ohrožené osoby často neuvědomují závažnost násilí a mají tendenci ji podceňovat.“

Na vašich webových stránkách jsem se dočetla, že poskytujete i krizovou pomoc obětem domácího násilí v rámci intervenčních center. O jaká zařízení se jedná a v jakém případě jich oběť může využít?

„Intervenční centra jsou specializovaná místa pomoci pro osoby ohrožené domácím násilím, přičemž v každém kraji v České republice je minimálně jedno takové centrum. Naše organizace provozuje intervenční centrum v Ostravě. Ohrožené osoby se na intervenční centra mohou obracet samy v jakékoliv fázi domácího násilí, přičemž v případě, že dojde k vykazání násilné osoby ze strany policie, předává vždy policista kontakt na ohroženou osobu příslušnému intervenčnímu centru. To se pak samo ohrožené osobě ozve, aby nabídlo svou pomoc. Součástí takové pomoci může být i sepsání návrhu na civilní předběžné opatření, kterým může být vykazání prodlouženo.“

Během Vaší kariéry, našel se mezi oběťmi domácího násilí, jimž jste pomohli, nějaký konkrétní případ, který si rád připomínáte a považujete jej za velký úspěch?

„Asi bych obtížně vybíral jeden případ. Pro nás je úspěšný každý, kde se podaří pomoci ohrožené osobě se vymanit ze začarovaného kruhu a nedovolit další páchání násilí.“

Existují však případy, kdy jsme v kontaktu s našimi klienty i po skončení akutní fáze ohrožení a podporujeme v překonání psychických následků. Jelikož kontakt s klienty necháváme na jejich iniciativě, dochází ale někdy k tomu, že po návštěvě u nás se již neozvou a my tak nevíme, jak případ skončil. Naopak existují případy, kdy s námi klienti udržují kontakt ještě dlouho po skončení akutní fáze. To nám dává možnost vidět i pozitivní změny, k nimž v jejich životech došlo. A právě

takové případy nás naplňují pocitem smysluplnosti naší práce.“

Co byste poradil čtenářům, kteří domácí násilí přímo nezažívají, avšak se stali jeho svědky a nechtějí jen nečinně přihlížet, ale neví, jak by mohli zasáhnout?

„Špatná zpráva pro svědky domácího násilí je, že bez vůle k řešení na straně samotné ohrožené osoby nelze situaci zvnějšku vyřešit. To je velice frustrující pro všechny, kdo situaci vnímají a chtějí pomoci. Existuje však řada možností, jak ohroženou osobu k řešení motivovat. Za osvědčenou považujeme nabídku doprovodu do naší poradny s tím, že jde jen o získání možného náhledu na situaci a příležitost společně hledat řešení či alespoň cestu ke zvýšení bezpečnosti. V rámci konzultace totiž naše klienty nenutíme do žádných řešení, které si sami nepřejí. Chtějí-li ve vztahu zůstat, hledáme možnosti, jak v takových podmínkách zajistit jejich bezpečnost. Jak jsem již zmínil, může naše činnost zahrnovat též společné zhodnocení míry ohrožení a zpracování tzv.

bezpečnostního plánu. Také lze nabídnout možnost, že bude klient u nás vystupovat anonymně. Platí však, že se na nás nemusí obracet pouze samy ohrožené osoby, nýbrž i lidé, kteří chtějí ohrožené osobě ve svém okolí pomoci a neví jak na to.“

NEGOTIATION COMPETITION

PŘIHLAŠOVÁNÍ DO 24. března
NÁRODNÍ KOLO 22. dubna

2024

1. místo	12 000 Kč
2. místo	8 000 Kč
3. místo	4 000 Kč

elsa

The European Law Students' Association
CZECH REPUBLIC

ELSA Delegations

Josef Levy, Vojtěch Niederle, Aneta Dohnalová

ELSA Delegations je jedním z vlajkových projektů ELSA, který vás zavede do mezinárodních institucí jako je např. WIPO, UNICEF, UNECSO nebo Rada Evropy. Cílem projektu je dát studentům možnost zúčastnit se zasedání a jednání světových organizací. Studenti tak získají nejen vhled do chodu celé instituce, ale také spoustu důležitých kontaktů, které jim pomohou k úspěšné praxi. Nyní vám přinášíme tři osobní příběhy se zkušenostmi právě z Delegations.

Josef Levy, student 5. ročníku Právnické fakulty Univerzity Karlovy

V loňském roce jsem měl skvělou příležitost účastnit se delegace ELSA na 10. Světovém fóru pro demokracii, které bylo organizováno Radou Evropy. Během této události jsem měl unikátní možnost setkat se s předními světovými odborníky v oblasti společenských věd a výzkumu. Zároveň jsem mohl vést neformální diskuse s reprezentanty z různých zemí, včetně významných státníků, jako jsou prezidenti a předsedové národních parlamentů.

Světové fórum se skládalo z panelových diskusí na různá témata týkající se budoucnosti demokracie ve světě. Dále zahrnovalo i menší pracovní skupiny zaměřené na specifická témata. Byl jsem rád, že jsem si mohl vybrat právě tu pracovní skupinu, která se zabývala vlivem studentských organizací na demokracii.

Neměl jsem radost jen z akademického hlediska, ale také z toho sociálního. Měl jsem příležitost seznámit

se s dalšími delegáty z ELSA a strávil jsem několik dní v blízkosti členů výboru ELSA International.

Delegace ELSA byla pro mě nezapomenutelným zážitkem a věřím, že si ji užijete i vy!

Vojtěch Niederle, student 4. ročníku Právnické fakulty Univerzity Karlovy

Díky ELSA Delegations jsem se letos v únoru podíval do sídla OSN v New Yorku na týdenní jednání Komise pro mezinárodní obchodní právo (UNCITRAL), a to konkrétně pracovní skupiny zabývající se mikro, malými a středními podniky, a jejich přístupu k úvěrovému financování.

Díky tomu, že má ELSA v této komisi pozorovatelský status jsem mohl být při vyjednávání a sepisování příručky pro členské státy OSN obsahující doporučení týlního řešení sporů v prostorách advokátní kanceláře Bracewell LLP, kde jsem potkal spoustu dalších expertů věnujících se této oblasti.

Mimo oficiální program v OSN jsem měl možnost s ostatními delegáty ze zahraničních ELSA skupin navštívit několik významných míst v New Yorku, ukázat jim naši kuchyni v restauraci Bohemian Spirit u Českého domu v NY, přituknout si na střeše baru s výhledem na město a zažít spoustu dalších věcí, na které budu ještě dlouho vzpomínat.

Projekt ELSA Delegations bych doporučil všem, kteří chtějí na vlastní kůži zažít, jak vypadají jednání nejvýznamnějších mezinárodních organizací, seznámit se s významnými osobnostmi v oboru, který vás zajímá a poznat u toho nové kamarády z lokálních skupin ELSA z celé Evropy. Domů se tak vrátíte nejenom s kupou vizitek, ale hlavně se zážitky, které jednoznačně přispějí k vašemu osobnostnímu a profesnímu rozvoji týkající se této problematiky.

Aneta Dohnalová, studentka 4. ročníku Právnické fakulty Západočeské univerzity

V souvislosti s ELSA Delegations jsem měla to štěstí a navštívila jsem středisko OSN ve Vídni. Kromě vhledu do procesu přijímání závazných i nezávazných norem a stanovisek Office on Drugs and Crime jsem získala i nové kontakty. Kromě našeho velvyslance jsem zastihla velvyslankyni Německa či USA.

Nejvíce ale musím vyzdvihnout naši skvělou reprezentaci – já, Juri z Německa a Rita z Portugalska jsme byli na první pohled nesourodá trojice, ale nakonec jsme kromě jednání stihli i vánoční trhy, hrnek svařáku a procházku po historickém centru.

Delegations tak mohu každému doporučit!

ELSA Delegations

Report z akce Open Day v DLA Piper 2023

Pavλίna Dedíková

DLA Piper opět otevřelo své dveře studentům!

Ve čtvrtek 19. října globální advokátní kancelář DLA Piper uspořádala již tradiční Open Day pro studenty všech právnických fakult. Nachystán byl bohatý podvečerní program, který se letos nesl v duchu umělé inteligence.

Hned po příchodu jeden ze seniorních advokátů účastníkům v krátkosti naši kancelář představil. Studenti se dozvěděli, kde ve světě DLA Piper působí, na jaká právní odvětví se zaměřuje či jakých charitativních činností se účastní, dále také s jakými konkrétními klienty pracujeme zde v pražské kanceláři nebo jakými způsoby se snažíme snižovat naši uhlíkovou stopu.

Následovala přednáška vedená jedním z našich koncipientů, a to konkrétně na téma „Generative AI“. Studenti se seznámili s jejím posledním vývojem na trhu a v právním prostředí. Současně ale s velkým důrazem přiblížila poslední připravovanou evropskou legislativu.

Program pokračoval prohlídkou vnitřních prostor v režii naší office managerky, při níž měli studenti možnost pomyslně „nahlédnout pod ruce“ právníkům či pokládat otázky ohledně samotného pracovního i nepracovního chodu kanceláře.

Předposledním oficiálním bodem programu byla, připravena jedním z našich právních studentů, soutěž Riskuj!, při níž měly mezi sebou skupiny studentů

šanci porovnat si znalosti hned z několika kategorií. Kromě základních právních nebo právně popkulturních znalostí, jsme si také ověřili jejich pozornost otázkami z oblasti AI, jejichž odpovědi zazněly v rámci předchozí prezentace. Vítězové obdrželi, mimo jiné, i tématu odpovídající dárky v podobě antistresových robotů, které jim, doufejme, budou dělat společnost v nelehkých zkouškových obdobích.

Zbytek večera se nesl ve znamení networkingu s našimi právníky a právními studenty a pomyslnou tečkou nad provedeným večerem bylo neoficiální zakončení v nedaleké hospodě.

Doufáme, že účastníci odcházeli plni nových zážitků, zajímavých informací ze světa advokacie a motivace do zbytku jejich studia. Na závěr bychom tímto rádi poděkovali ELSA Česká republika za spolupráci při organizaci této akce a těšíme se na její budoucí ročníky.

ELSA Job Fair 2023 Brno:

Inspirativní podzimní veletrh pracovních příležitostí

Michal Sekanina

Vrcholem letošního podzimu se stalo uspořádání akce ELSA Job Fair na právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně ve dnech 6. a 7. listopadu 2023. Po loňském úspěchu bylo setkání studentů a advokátními kancelářemi očekáváno s velkým nadšením, a skutečně se stalo ideálním fórem pro diskuzi o zajímavých pracovních příležitostech s bohatým spektrem právnických subjektů.

Lokální skupině ELSA Brno se podařilo naplnit kapacitu veletrhu k prasknutí, což poskytlo studentům jedinečnou příležitost prozkoumat nabídky 29 různých subjektů. Mezi nimi nechyběly české ani mezinárodní advokátní kanceláře, Soudní dvůr Evropské unie a stánek naší fakulty propagující program ERASMUS+.

Diskuse TALKS se staly nejen platformou pro lepší poznání subjektů veletrhu, ale také prostředím, kde studenti získali hlubší vhled do možností spolupráce

a praktických informací pro vstup do právní praxe. Interaktivní povaha diskuzí umožnila studentům aktivně se účastnit, klást otázky a podílet se na inspirativní výměně názorů.

Oceňujeme podporu našich partnerů, advokátních kanceláří a dalších subjektů, kteří vytvořili pevný základ pro úspěch tohoto ročníku ELSA Job Fair. Bez odvahy a zájmu studentů, kteří se aktivně zapojili, by však tato událost nebyla tak úspěšná. Doufáme, že dynamika a inspirace z letošního veletrhu bude pokračovat i v následujících letech, poskytující studentům nejen cenné informace, ale také motivaci pro jejich budoucí kariéru.

elsa

The European Law Students' Association
CZECH REPUBLIC

VĚDĚLI JSTE, ŽE...

...MŮŽETE JET NA
STÁŽ V RÁMCI
CELÉ EVROPY?

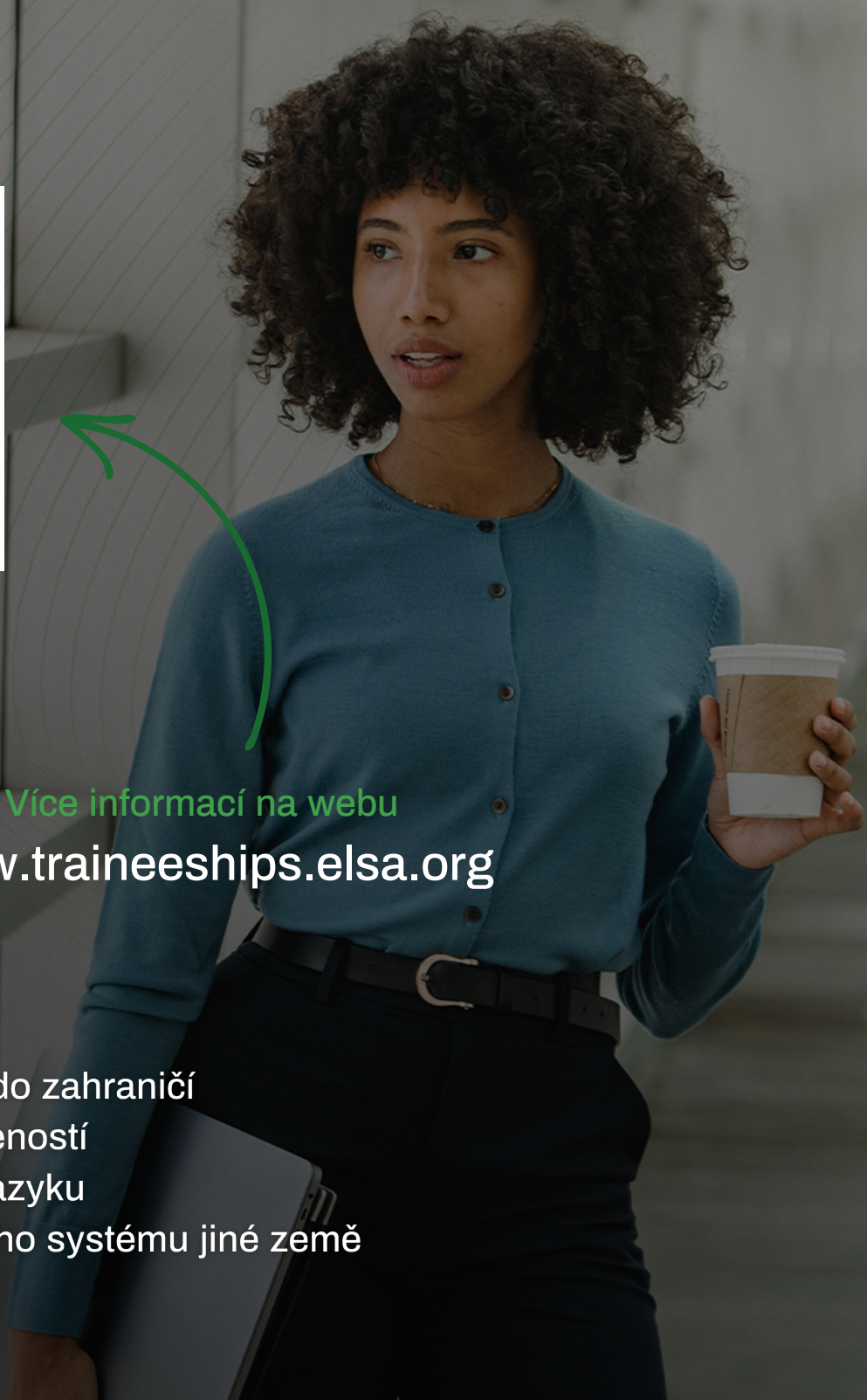
Projekt ELSA Traineeships již od roku 1984 zprostředkovává studentům práv a mladým právníkům stáže v zahraničí. Každoročně se uskutečňují dva cykly – na podzim a na jaře. Na každém z nich je možné se přihlásit až na tři stáže dle vlastního výběru. Délka stáží je různá, začíná na 10 pracovních dnech, avšak horní limit není stanoven. Neomezuje se ale jen na blízké země, jako jsou naši sousedé, ale i na ty vzdálenější jako je například USA, Izrael, Dominikánská republika nebo Indie.

Více informací na webu

www.traineeships.elsa.org

- Možnost vycestovat do zahraničí
- Získání nových zkušeností
- Procvičení si cizího jazyku
- Nahlédnutí do právního systému jiné země

Akademické aktivity napříč republikou

Jan Slouka

Akademické aktivity jsou jednou z tzv. „Key Areas“ ELSA, která má za úkol rozvoj právního vzdělání studentů práv a mladých právníků. Díky akcím pořádaným touto sekcí si mohou studenti osvojit a otestovat nabyté znalosti a následně je převést do praxe nanečisto a posunout své dovednosti o úroveň výše. Současně je účast v soutěžích a simulovaných soudních jednáních skvělým přídavkem do životopisu, což ocení nejedna advokátní kancelář. Mimo to lze na soutěžích vyhrát hodnotné ceny – od učebnic, přes finanční ohodnocení, až ke stáži v advokátní kanceláři.

Essay Competition

Allen & Overy Essay Competition je každoroční soutěž v právním psaní neboli Legal writing. Má za úkol otestovat základní dovednosti studentů práv jako jsou kritické myšlení, psaný projev a porozumění praktickým dopadům teorie v praxi. Soutěžícím je umožněno ponořit se do nejasných témat a v určené právní oblasti zkoumat jejich aspekty a představit svůj originální pohled na danou problematiku. Projekt otevírá prostor pro novou a zajímavou argumentaci, přispívá k objevení nových talentů mezi studenty a zároveň jim poskytuje šanci se realizovat a prezentovat své myšlenky široké právní veřejnosti v rámci publikování svých závěrů.

Nejlépe umístění studenti se také mohou těšit na hodnotné ceny od advokátní kanceláře Allen & Overy v podobě finanční odměny ve výši až 20 000 Kč a 5denního pobytu v destinacích po celém světě, kde sídlí kanceláře Allen & Overy jako je Londýn, Dubaj, Sydney nebo Šanghaj.

Czech Moot Court Competition

CMCC představuje simulovaný soudní proces, který má za hlavní cíl prověřit znalosti studentů v daném odvětví práva a projevení dostatečných profesionálních dovedností a argumentačních schopností před porotou složenou z profesionálů. Tyto praktické zkušenosti přinášejí výhodu v budoucím povolání a pomáhají rozvíjet dovednosti a zkušenosti budoucích mladých právníků.

Soutěž má dvě kola. Písemné, ve kterém soutěží ve dvoučlenných týmech vypracují písemné podání, a ústní, kterým je celorepublikové finále, kam postupuje až osm nejlepších týmů.

Pro dva nejlepší týmy čeká štědré finanční ocenění a pro soutěžícího s nejlepšími argumentačními schopnostmi pak dvoudenní stáž v advokátní kanceláři Bpv BRAUN PARTNERS.

ALLEN & OVERY

24. ročník soutěže studentských prací

České stálé rozhodčí soudy jako jediná záruka spravedlivého rozhodčího řízení?

Římskoprávní Moot Court Competition

ŘPMCC je simulované soudní jednání, které připodobňuje vystupování před preátorem. Tato soutěž vytváří situaci, ve které soutěžící mají jedinečnou příležitost vystoupit před odbornou porotou a diskutovat o řešení složité otázky římského práva. Na rozdíl od klasického Moot Courtu soutěžní týmy nevystupují jeden proti druhému, ale vstupují do konstruktivního dialogu s porotou.

Římskoprávní MCC je dvoukolový. Je tvořen lokálním kolem a finálním – národním kolem. Obě kola se rozdělují na písemnou a ústní část. Nejdříve se tedy uskuteční písemné kolo, kde studenti vypracují otázky na určitou tematiku, jejíž zadání dostanou na místě. Následně týmy s nejlépe vypracovanou písemnou částí postupují do finálového ústního kola, kde bojují o první místo.

Negotiation Competition

Principem této soutěže je simulace vyjednávání mezi dvěma stranami, které se snaží dosáhnout co

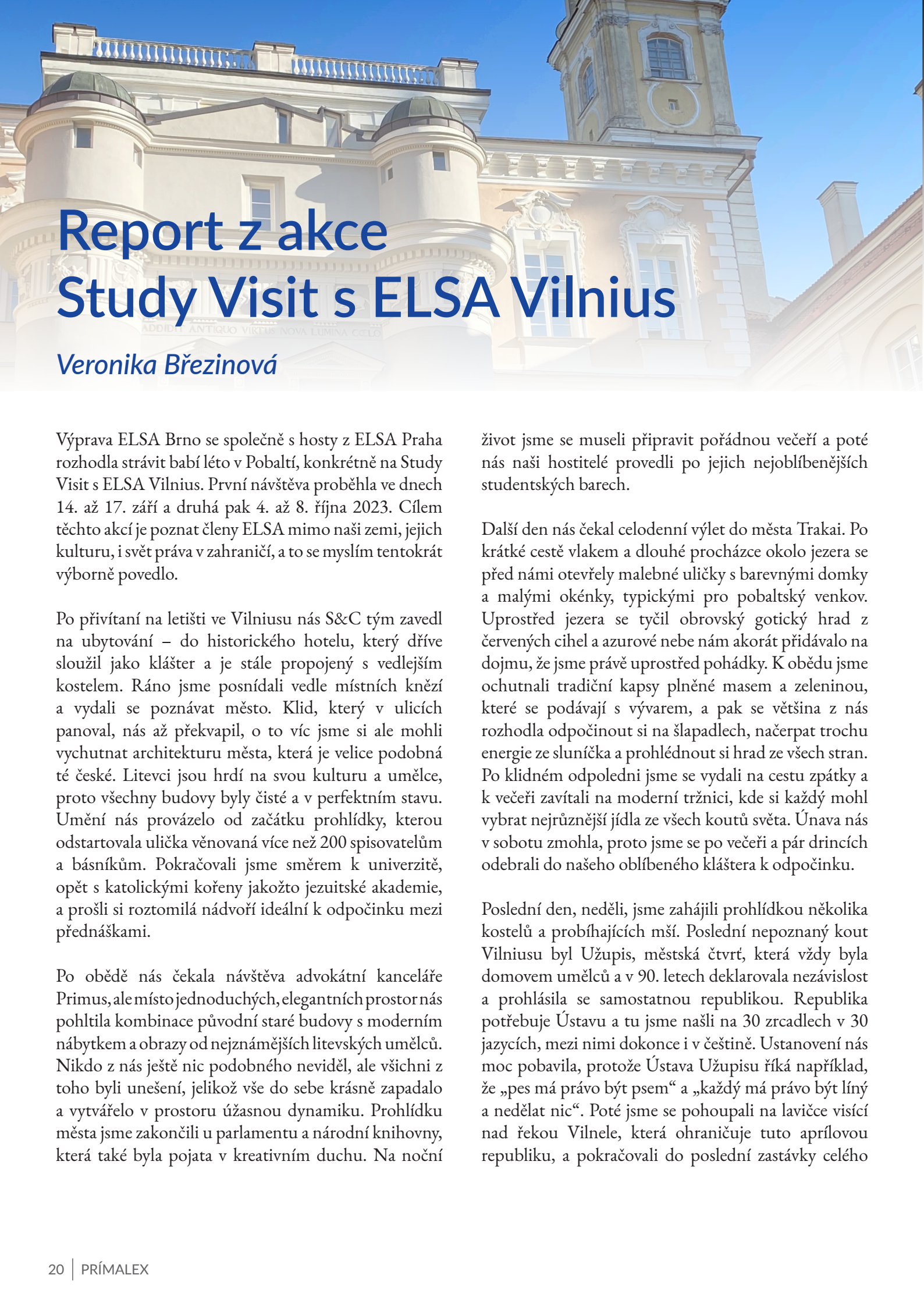
nejvýhodnějších podmínek pro své klienty. Účastníci mají možnost projít celým procesem vyjednávání začínajícím přípravou dohody o záměru a vrcholícím ústními vyjednáváními v prostředí advokátní kanceláře.

Cílem této soutěže je nejen zlepšit schopnost vyjednávání, ale také zdokonalit schopnost přesvědčivě a přesně se vyjádřit. Účastníci národního kola obdrží certifikát o účasti, který může být skvělým přínosem do životopisu, a na nejlepší soutěžní týmy čekají cenné odměny.

SpeakUp!

Jedinečná soutěž lokální skupiny ELSA Brno, ve které si soutěžící mohou otestovat a zlepšit své argumentační schopnosti, a to nejen před odbornou porotou, ale také před publikem. Cílem je svými argumenty porazit svého oponenta a bojovat o titul nejlepšího řečníka. Soutěžní témata jsou různá, ale mají vždy jedno společné – jsou kontroverzní. Na soutěžících je tak na místě vymyslet efektivní argumentaci, ačkoliv se zadaným tématem nesouhlasí. Nejlepším rétorům mimo věčné slávy náleží i hodnotné ceny.

Report z akce Study Visit s ELSA Vilnius

Veronika Březinová

Výprava ELSA Brno se společně s hosty z ELSA Praha rozhodla strávit babí léto v Pobaltí, konkrétně na Study Visit s ELSA Vilnius. První návštěva proběhla ve dnech 14. až 17. září a druhá pak 4. až 8. října 2023. Cílem těchto akcí je poznat členy ELSA mimo naši zemi, jejich kulturu, i svět práva v zahraničí, a to se myslím tentokrát výborně povedlo.

Po přivítání na letišti ve Vilniusu nás S&C tým zavedl na ubytování – do historického hotelu, který dříve sloužil jako klášter a je stále propojený s vedlejším kostelem. Ráno jsme posnídali vedle místních kněží a vydali se poznávat město. Klid, který v ulicích panoval, nás až překvapil, o to víc jsme si ale mohli vychutnat architekturu města, která je velice podobná té české. Litevci jsou hrdí na svou kulturu a umělec, proto všechny budovy byly čisté a v perfektním stavu. Umění nás provázelo od začátku prohlídky, kterou odstartovala ulička věnovaná více než 200 spisovatelům a básníkům. Pokračovali jsme směrem k univerzitě, opět s katolickými kořeny jakožto jezuitské akademie, a prošli si roztomilá nádvoří ideální k odpočinku mezi přednáškami.

Po obědě nás čekala návštěva advokátní kanceláře Primus, ale místo jednoduchých, elegantních prostor nás pohltila kombinace původní staré budovy s moderním nábytkem a obrazy od nejznámějších litevských umělců. Nikdo z nás ještě nic podobného neviděl, ale všichni z toho byli unešení, jelikož vše do sebe krásně zapadalo a vytvářelo v prostoru úžasnou dynamiku. Prohlídku města jsme zakončili u parlamentu a národní knihovny, která také byla pojata v kreativním duchu. Na noční

život jsme se museli připravit pořádnou večeří a poté nás naši hostitelé provedli po jejich nejoblíbenějších studentských barech.

Další den nás čekal celodenní výlet do města Trakai. Po krátké cestě vlakem a dlouhé procházce okolo jezera se před námi otevřely malebné uličky s barevnými domky a malými okénky, typickými pro pobaltský venkov. Uprostřed jezera se tyčil obrovský gotický hrad z červených cihel a azurové nebe nám akorát přidávalo na dojmu, že jsme právě uprostřed pohádky. K obědu jsme ochutnali tradiční kapsy plněné masem a zeleninou, které se podávají s vývarem, a pak se většina z nás rozhodla odpočinout si na šlapadlech, načerpat trochu energie ze sluníčka a prohlédnout si hrad ze všech stran. Po klidném odpoledni jsme se vydali na cestu zpátky a k večeři zavítali na moderní tržnici, kde si každý mohl vybrat nejružnější jídla ze všech koutů světa. Únava nás v sobotu zmohla, proto jsme se po večeři a pár drincích odebrali do našeho oblíbeného kláštera k odpočinku.

Poslední den, neděli, jsme zahájili prohlídkou několika kostelů a probíhající mší. Poslední nepoznaný kout Vilniusu byl Užupis, městská čtvrť, která vždy byla domovem umělců a v 90. letech deklarovala nezávislost a prohlásila se samostatnou republikou. Republika potřebuje Ústavu a tu jsme našli na 30 zrcadlech v 30 jazycích, mezi nimi dokonce i v češtině. Ustanovení nás moc pobavilo, protože Ústava Užupisu říká například, že „pes má právo být psem“ a „každý má právo být líný a nedělat nic“. Poté jsme se pohoupali na lavičce visící nad řekou Vilne, která ohraničuje tuto aprílovou republiku, a pokračovali do poslední zastávky celého

výletu – věznice. Každý dostal na památku svůj mug shot a tím se naše krátká dovolená chýlila ke konci. K večeru jsme už nasedli do letadla a mířili opět směr ČR.

Na oplátku o tři týdny později navštívili studenti z Vilnius Brno a my jim mohli ukázat, jak se žije u nás. Celý Study Visit byl úžasnou zkušeností, kdy jsme mohli porovnat naše kulturní rozdíly, nicméně jsme našli i spoustu společného, ať už to byly základní slovíčka, jídlo nebo historie.

Tímto bych chtěla poděkovat Elze a Anetě z ELSA Vilnius, bez kterých by tato akce neproběhla, pak také Klárce za celou organizaci a v neposlední řadě všem účastníkům, kteří se rozhodli ještě během prázdnin jet. Bylo to krásné, tak snad zase někdy příště!

Report z akce NCM Štědronín 2023

Tereza Krejčová

V dubnu tohoto roku se uskutečnil již 67. sněm ELSA Česká republika, v rekreačním středisku Štědronín, a tentokrát se po dlouhé 4leté odmlce organizace zhostila lokální skupina ELSA Praha. Jak je již naším dlouholetým zvykem, každé NCM se nese v duchu určitého tématu, ani tento rok tak nebyl výjimkou, a zvoleným tématem byly pohádky, seriály a filmy od Disney.

Celá akce započala ve čtvrtek příjezdem organizačního týmu a postupnou přípravou areálu pro účastníky, kteří se k nám připojili v odpoledních hodinách. V podvečer byl pak sněm oficiálně zahájen první plenární schůzí, následovala samozřejmě večeře a také první večerní program, kterým byla také již tradičně ELSA Basic knowledge pro naše freshers. Večer pak samozřejmě pokračoval v dobré náladě, a to klasicky za pomoci dobré hudby, tance a skvělé společnosti.

Druhý den měl na programu první sadu sekčních workshopů a odpoledne bylo vyhrazeno pro hearings s kandidáty do nového výboru ELSA Česká republika. Dopolední workshopy byly zaměřené zejména na seznámení se se všemi novinkami v jednotlivých lokálních skupinách, a dále se také dozvědět případné aktuality na národní a mezinárodní úrovni ELSA. Prezidenty taktéž čekalo překvapení v podobě workshopu vedeného prezidentkou ELSA Německo, kde se mohli dozvědět více o fungování spolku v jiné zemi, a získat tak novou inspiraci pro pořádání různých přednášek a akcí. Poté následovaly již zmíněné hearings, neboli čas na otázky s kandidáty do nového národního výboru ELSA Česká republika, během kterých měli

možnost prezentovat svou vizi a plány pro nadcházející funkční období, a získat tak potřebnou podporu pro své zvolení. Účastníci měli také možnost klást různé otázky nebo otestovat znalosti našich kandidátů, tuto nelehkou část své kandidatury však všichni zvládli na výbornou a ukázali tak, že jsou na svou funkci skvěle připravení. Večer se nesl ve znamení společné hry se stanovišti, kterou si všichni velmi užili.

V sobotu pokračoval program dalšími workshopy a odpoledne se všichni sešli na druhé plenární schůzi. Hlavní body zahrnovaly zejména zprávy o činnosti výboru ELSA ČR a všech lokálních skupin, interpelace a dále schválení několika změn Sbírky rozhodnutí. Večer probíhaly závěrečné workshopy, kde proběhla poslední příprava všech kandidátů na jejich představení na plenární schůzi následující den. Celý večer byl zakončen karaoke, které skvěle oživilo naši hosté z mezinárodního výboru ELSA.

Poslední den byl věnován poslední plenární schůzi, která byla spojená především s volbou nového výboru ELSA Česká republika pro funkční období 2023/24. Všichni kandidáti naposledy představili svou vizi a všichni hlasující delegáti měli poslední možnost položit doplňující dotazy. Nový výbor byl nakonec úspěšně zvolen, i když s pár volnými místy, která se jistě zaplní na následujícím podzimním NCM v Ostružné. Po volbě byl celý sněm oficiálně ukončen a následovalo již jen společné focení, loučení a odjezd všech účastníků.

Děkujeme celému organizačnímu týmu a těšíme se na další sněm!

Rozhovor: Vše, co chceš vědět o Erasmus!

Zuzana Ševčíková

Způsobů, jak se během studia podívat do zahraničí je hned několik. Jedním z nich jsou zahraniční stáže ELSA Traineeships. V tomto článku se však zaměříme na jiný projekt, známý pod názvem Erasmus! Hádám, že jsi o tomto projektu již pravděpodobně slyšel, pokud tomu tak ale není nebo by ses chtěl dozvědět něco víc, tak právě pro tebe přinášíme rozhovor s jednou z nedávných účastnic, Adélou Chloupkovou.

Adélka byla studentkou 4. ročníku právnické fakulty Masarykovy Univerzity a zároveň zastávala funkci pokladnice ve výboru ELSA Česká republika. Kladeš si nyní otázku, jak je možné tolik povinností stíhat a jestli pak zbyde čas i na nějakou tu socializaci, která je bezpochyby také jedním z důvodů, proč na Erasmus vyrazit? Dej se do čtení a všechno se dozvíš.

Ahoj Adélko, pro svůj Erasmus sis vybrala University College Cork (UCC) v Irsku, co rozhodlo o tvém výběru?

„Ahoj Zuzi, děkuji ti za tvůj zájem.

O mém výběru rozhodovalo hned několik faktorů. Jako první mě zajímalo, jaká škola, ze všech nabízených má pro mě nejvhodnější program. Zajímám se o trestní a finanční právo proto jsem se zprvu zaměřila na nabídku předmětů. Dalším faktorem bylo, jak si daná škola stojí ve světě v rámci náročnosti a prestiže. Vzhledem k tomu, že UCC stojí v žebříčku Právnických škol poměrně

vysoko, zařadila jsem ji na svůj seznam potenciálních škol. V neposlední řadě můj výběr ovlivnila též nabídka mimoškolních aktivit, jakým způsobem na mě škola působí a fakt, že mám Irsko opravdu moc ráda.”

Ovlivnila opatření spojená s covidem-19 nějakým způsobem tvůj příjezd či odjezd? Jaké dokumenty sis před cestou musela vyřídit?

„Vzhledem k tomu, že jsem plně očkovaná a pro cestu do Irska se kromě vyplnění passenger locator form

a certifikátu o očkování nebo potvrzení o negativním výsledku PCR testu nic nevyžadovalo, tak na mě ze začátku opatření spojená s covidem-19 neměla nějaký znatelný vliv. Problém nastal až při zhoršení covidové situace, a to během mé návštěvy Belgie, kdy se den před mou cestou z Belgie zpět do Irska změnil podmínky pro vstup do Irska, a to konkrétně v tom, že kromě passenger locator form a certifikátu o očkování vyžadovali i potvrzení o negativním výsledku PCR nebo antigenního testu a já si této změny podmínek nevšimla, dokud to po mně nevyžadoval pán u gatu na letišti. Bohužel jsem pak právě z tohoto důvodu dané letadlo nestihla a byla jsem nucena si zakoupit novou letenku a strávit tak noc na letišti.”

Pocítila jsi po příjezdu do Irska kulturní šok? Setkala ses s něčím pro tuto zemi typickým, co tě překvapilo?

„Nevím, zda by se to dalo nazvat kulturním šokem, ale velmi příjemně mě překvapilo, jak jsou na sebe všichni obyvatelé Corku milí.”

Byla veškerá tvá výuka prezenční nebo jsi některé semináře musela absolvovat online?

„Celkem jsem měla zapsané čtyři předměty a tři z nich probíhaly hybridní formou. Studenti měli možnost navštěvovat semináře prezenčně, ale pokud na seminář nemohli přijít, ať už se jednalo o osobní důvody nebo o problémy zdravotní, byla zde možnost připojit se online, jelikož vyučující daný seminář vždy streamoval. Čtvrtý předmět proběhl pouze v online formě.”

Kolik peněz činilo stipendium a bylo podle tebe na poměry cen zboží a služeb v zemi dostačující?

„Stipendium, které jsem od školy obdržela činilo okolo 1 800 eur. Abych byla naprosto upřímná, tak za mě je tato výše nedostatečná. Dané stipendium totiž dokázalo pokrýt pouze polovinu částky za ubytování. A vzhledem k tomu, že Irsko patří mezi dražší země, nemohla bych si bez předchozího spoření Erasmus finančně dovolit. Zájemcům o Erasmus, kteří si vybrali zemi s vyššími životními náklady, bych tedy doporučila

hledat si práci v dané zemi již před samotným výjezdem, jelikož v době začátku školy je to už poněkud náročnější, zejména pokud jedete pouze na jeden semestr. Jsem však moc ráda, že je studentům poskytováno alespoň nějaké stipendium, jelikož bez něj by to bylo víceméně nezvladatelné.“

Působila na tvé univerzitě lokální ELSA skupina? Pokud ano, navázala jsi s nimi kontakt?

„Na univerzitě, kterou jsem si vybrala bohužel žádná lokální ELSA skupina nepůsobí. Bylo zde však na výběr ze spousty jiných klubů a mimoškolních aktivit, kterých jsem jakožto studentka mohla využít a seznámit se tak s ostatními studenty.“

Byla podle tebe univerzita, kterou sis vybrala obtížná nebo výuka byla spíše volnější a ty sis mohla užívat všechny benefity Erasmu bez zbytečného stresu?

„Jak jsem již zmínila výše, UCC patří mezi nejlepší univerzity, minimálně, co se studia práva týče, a tento fakt byl jasně zřetelný i na samotné výuce a způsobu ukončení předmětů. K jednotlivým předmětům bylo potřeba načíst mnoho textů, jejichž počet stránek se mnohdy blížil až k trojcifernému číslu. Samotná výuka pak ale probíhala velmi interaktivně a hlavně na základě debat o jednotlivých článcích. Jelikož předměty nenavštěvovali pouze studenti práv, ale například i studenti psychologie, byly debaty vždy plodné a témata byla probírána z různých úhlů pohledu. K lepší kvalitě výuky též přispěli externisté, kterými byli například soudci či jiní pracovníci v oboru, a učinili tak seminář mnohem zajímavější.

Většina předmětů, které jsem si vybrala pak byly ukončeny zejména formou eseje v rozsahu 5000 slov. Přestože výuka i ukončení předmětů byly poněkud náročnější, ani tak jsem nebyla ochuzena o možnost užívat si benefity Erasmu. Tím myslím zejména zapojení se do univerzitních klubů a cestování po Irsku s ostatními Erasmáckými studenty.“

Kolik ti škola a příprava do výuky zabraly času a jak se ti dařilo skloubit studium s tvými ELSA pokladnickými povinnostmi?

„Skloubit veškeré povinnosti nebylo ze začátku úplně nejsnazší a vzhledem k tomu, že přípravě na výuku bylo potřeba též věnovat znatelné množství času, musela jsem částečně upravit mé předchozí plány. Po prvních dvou týdnech se mi však podařilo si časově naplánovat jednotlivé týdny a vzhledem k tomu, že jsem funkci Pokladníka vykonávala již druhým rokem, nemusela jsem přemýšlet nad základními povinnostmi, což mi ušetřilo mnoho času. Nakonec to vlastně nebylo zase tolik náročné, jak jsem se zprvu obávala a jak jsem již zmínila, tak mi i přes všechny povinnosti zbylo mnoho času na seznamování s ostatními studenty a na zapojení se do spousty mimoškolních aktivit.“

Věřím, že sis z Irska odnesla spoustu skvělých vzpomínek a zkušeností. Je mezi nimi nějaká, kterou bys vypíchla nad všechny ostatní a budeš na ni vždy ráda vzpomínat?

„Jedny z nejlepších vzpomínek mám bez pochyby z účasti na sportovních akcích jednotlivých školních klubů. UCC nabízí možnost se zdarma zapojit do jakéhokoli sportovního klubu a nabídka je opravdu pestrá. Měla jsem tak možnost si vyzkoušet taekwondo, karate, skákání na trampolínách, volejbal a mnoho dalšího. Díky tomu jsem měla též možnost se seznámit i s ostatními studenty a zajít nejen na jedno pivo.“

Existuje naopak něco, co tě při tvém studijním pobytu šokovalo či se ti to nelíbilo?

„Jedna z věcí, která se mi na mém studijním pobytu nelíbila, byla délka čekání na výsledky zkoušek. Přestože většina zkoušek probíhala v prosinci, na výsledky jsem musela čekat až do začátku února. Na druhou stranu, i kdybych zkoušku nedala, nebylo téměř nic, co bych s tím následně mohla udělat, jelikož na UCC byl na zkoušku vždy pouze jeden pokus.“

Kdyby sis mohla vybrat znovu, vybrala by sis znovu stejnou univerzitu a doporučila ji svým spolužákům, nebo bys tentokrát svou volbu změnila?

„UCC je za mě opravdu dobrá škola. Má skvělý program a nabízí mnoho možností, kterých může student

zdarma využít. Avšak vzhledem k tomu, že patří mezi těžší univerzity, doporučila bych tuto školu převážně těm, kteří se toho na Erasmu chtějí co nejvíce naučit a nevnímají častou socializaci a prozkoumávání dané země, jako jeden z hlavních důvodů, proč na Erasmus vyjet. Já osobně, ačkoliv jsem si pobyt na UCC opravdu užila, byl to nezapomenutelný zážitek a doufám, že se do Corku budu moci brzy zase podívat, bych příště volila spíše školu s volnějším programem a větší možností poznávat místní kulturu.“

Když se tvůj Erasmus blížil ke konci, přála sis, aby šlo pobyt ještě prodloužit nebo ses naopak těšila domů?

„Upřímně jsem litovala, že jsem nezvolila možnost, být na Erasmu celý rok. Přestože jsem přesně věděla, že jedu pouze na jeden semestr, tak i na začátku nedošlo, že se bude jednat jen o necelé čtyři měsíce, které skončí přesně ve chvíli, kdy si člověk konečně zvykne na pobyt v cizině. Zájemcům o Erasmus bych tak doporučila více zvážit možnost vyjet na celý rok.“

Kdybys měla možnost vyjet na Erasmus znovu, změnila bys na svém přístupu k tomuto projektu něco?

„Kromě využití možnosti strávit na Erasmu celý rok, bych asi nic neměnila. Možná pak jen už větší začlenění mezi další studenty, kteří zde byli na Erasmu, ale vzhledem k tomu, že jsem se účastnila mnoha jiných mimoškolních aktivit, tak to už nebylo ani moc potřeba.“

Co jsou hlavní (ekonomické) zájmy dlužníka a proč jsou důležité pro přeshraniční insolvenční řízení?

Mgr. Pavel Boguský, LL.M., David Ulvr

Hlavní a vedlejší insolvenční řízení

Podle čl. 3 odst. 1 Nařízení¹ jsou pro zahájení úpadečného řízení příslušné soudy členského státu, na jehož území se nachází centrum hlavních zájmů dlužníka, v literatuře a judikatuře označované zkratkou COMI (z anglického: Centre of main interests). Jimi zahájené insolvenční řízení se pak označuje jako „hlavní“ insolvenční řízení. Jakékoliv jiné řízení pak je označováno jako „vedlejší“.

Hlavní a vedlejší insolvenční řízení se od sebe podstatně liší, a to zejména tím, že hlavní insolvenční řízení má univerzální dopad, a tedy postihuje všechny dlužníkův majetek v jiných státech. Jediným limitem univerzálnosti hlavního insolvenčního řízení je případné vedlejší řízení, které omezuje účinky hlavního řízení pro majetek, který se nachází na území státu, kde bylo zahájeno vedlejší řízení. Vedlejší řízení může být zahájeno ve státě, kde dlužník nemá místo hlavních zájmů (COMI) a v daném státě má svoji provozovnu².

Uvedené je nejvhodnější popsat na jednoduchém příkladu. Představme si, že velká mezinárodní společnost má majetek v několika členských státech EU. Jelikož má sídlo v ČR a zároveň zde provozuje i většinu svých podnikatelských aktivit, tak má své COMI v České republice. Společnost má zároveň provozovnu v Německu. Pokud se společnost dostane do úpadečného, bude možné zahájit insolvenční řízení jak

v ČR, tak i v Německu, ovšem s tím rozdílem, že v ČR bude zahájeno řízení hlavní a v Německu řízení vedlejší. Efekt pak bude takový, že do insolvenčního řízení v ČR v souladu se zásadou univerzálnosti hlavního řízení bude spadat veškerý majetek společnosti, který se nachází v ČR i na území jiných států, kromě majetku, který se nachází v Německu. Ten totiž bude spadat pod německé insolvenční řízení, jelikož právě tam bylo zahájeno již zmiňované vedlejší řízení.

Dané rozdělení má pak zcela zásadní význam, jelikož v hlavním řízení dle výše uvedeného příkladu se bude postupovat dle české legislativy a ve vedlejším dle Německé.³ COMI zde hraje zásadní roli, jelikož je tzv. hraničním určovatelem pro použití právních předpisů toho kterého státu. Pokud by v popsaném případě bylo určeno COMI v Německu a v ČR by probíhalo pouze vedlejší řízení, tak by primárním právem pro většinu majetku bylo právo německé a nikoliv české.

Pojem COMI a jeho určení

Centrum hlavních zájmů dlužníka je autonomním konceptem, který vychází přímo z Nařízení. To znamená, že se jedná o pojem, který musí, resp. by měl, být ve všech členských státech vykládán jednotně a jeho význam je do jisté míry nezávislý na vnitrostátním právu, byť vnitrostátní právo zásadně ovlivňuje.⁴ Tento přístup by měl zaručovat větší jistotu při určování, kde se COMI nachází.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/848 ze dne 20. května 2015 o insolvenčním řízení

² „provozovnu“ čl. 2 bod 10) Nařízení rozumí jakékoli provozní místo, kde dlužník vykonává nebo po dobu tří měsíců před podáním návrhu na zahájení hlavního insolvenčního řízení vykonával nikoli přechodnou hospodářskou činnost za pomoci lidských zdrojů a majetku

³ Kromě některých výjimek uvedených v Nařízení (např. ohledně věcných práv třetích osob dle čl. 8 Nařízení)

⁴ Schmidt [in:] Bork, van Zwiten. Commentary on the European Insolvency Regulation, 2016, s. 691, marg. č. 75.11

COMI je definováno jako místo, ze kterého dlužník své zájmy pravidelně spravuje a které je zjistitelné třetími osobami. Jedná se o formulaci, která vyplývá z rozhodnutí ESD ve věci C-341/04 (Eurofood).⁵ Hraniční určovatel COMI je tedy založen na dvou hlavních pojmových znacích. Jeden je interní, druhý externí. Z uvedené definice je patrné, že určení COMI dlužníka může být náročným procesem, který bude do jisté míry subjektivní, když každý věřitel může dlužníkovu COMI vnímat jinak. Soud, u kterého je zahájeno insolvenční řízení, pak COMI dlužníka zkoumá z úřední povinnosti, tedy ex officio.⁶

První uvedená část definice stanovuje požadavek, aby se COMI nacházelo tam, kde jsou pravidelně spravovány zájmy dlužníka, tj. kde jsou vykonávány řídicí funkce dlužníka a kde je soustředěno obchodní vedení. Takto vymezená definice pak znamená, že není jednoduše možné uzavřít, že COMI dlužníka se bude nacházet v místě jeho sídla nebo bydliště. COMI dlužníka je posuzováno materiálně. Podstatné bude tedy to, kde skutečně ke správě dlužníkovu podnikání nebo činnosti dochází.

Jak již bylo uvedeno výše, druhá část definice dává větší prostor subjektivnímu posouzení COMI. Preambule Nařízení v bodu 28 stanoví, že: „[p]ři určování, zda je místo, kde jsou soustředěny hlavní zájmy dlužníka, zjistitelné třetími osobami, by měla být zvláštní pozornost věnována věřitelům a jejich názoru na to, kde dlužník spravuje své zájmy.“ Již z toho je patrné, že názory věřitelů na COMI dlužníka se mohou různit. Vnímání třetích osob je ale možné poměrně jasně objektivizovat a ukotvit tím, že dlužník bude transparentně informovat o tom, kde se nachází jeho sídlo nebo kde je realizována podstatná činnost jeho podnikání. COMI dlužníka by tak mělo být pro věřitele transparentní. Dané jednoduše shrnuje A. Bělohlávek v komentáři k Nařízení a k této části definice stanoví, že: „Dostatečně průhledné COMI by mělo být způsobilé naplnit rozumné očekávání věřitelů

nabyté ze soustavných (kontinuálních) činností, za které je dlužník odpovědný. Pro věřitele musí být zjevné, kde a že vůbec dlužník spravuje své zájmy způsobem neimplikujícím vyhýbání se svých povinností.“⁷

Kromě výše uvedené definice je třeba poznamenat, že COMI dlužníka závisí též na tom, zda je dlužník fyzickou osobou, podnikající fyzickou osobou (OSVČ) nebo právnickou osobou⁸. Vzhledem k rozsahu daného článku však není možné všechny tyto aspekty COMI detailně rozebrat.

Závěr

Výše byly velmi stručně rozvedeny základní principy spojené s centrem dlužníkových zájmů, tzv. COMI. COMI dlužníka je podstatné z toho důvodu, že je hraničním určovatelem pro hlavní a vedlejší insolvenční řízení, resp. pro to, které právo státu bude rozhodné pro zahájení insolvenčního řízení. COMI dlužníka je možné definovat na základě interních a externích pravidel, kdy je pro určení podstatné, kde dlužník materiálně vykonává správu svého majetku a zároveň, jak je COMI dlužníka zjistitelné pro třetí osoby. COMI dlužníka je zároveň velmi aktuální problematikou, která byla v nedávné době řešena v insolvenčním řízení Arca Investments, a.s.⁹

Mgr. Pavel Boguský, LL.M.

Partner

Advokátní kancelář Dentons

David Ulvr

Paralegal

Advokátní kancelář Dentons

⁵ Následně potvrzeno rozhodnutím SD EU C-396/09 (Interedil)

⁶ BĚLOHLÁVEK, Alexander J.. Článek 3 [Mezinárodní příslušnost]. In: BĚLOHLÁVEK, Alexander J.. Evropské a mezinárodní insolvenční řízení. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2015/848 o insolvenčním řízení. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, marg. č. 03.41.

⁷ BĚLOHLÁVEK, Alexander J.. Článek 3 [Mezinárodní příslušnost]. In: BĚLOHLÁVEK, Alexander J.. Evropské a mezinárodní insolvenční řízení. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2015/848 o insolvenčním řízení. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, marg. č. 03.63.

⁸ Čl. 3 odst. 1 Nařízení

⁹ Vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. MSPH 98 INS 723/2021

Kariéra v HAVEL & PARTNERS

Ze studenta společníkem největší česko-slovenské kanceláře

HAVEL & PARTNERS dává mladým talentům příležitost nabýt cenné zkušenosti z praxe největší nezávislé advokátní kanceláře ve střední Evropě.

Kancelář spolupracuje s více než pěti desítkami studentů, v HAVEL & PARTNERS přitom na začínající kolegy nečeká typická studentská práce. Díky jejich zapojení do specializovaných týmů pro jednotlivé obory práva a podnikání se dostanou přímo k práci s významnými klienty z řad největších a nejúspěšnějších českých, slovenských i světových firem či veřejných institucí a organizací. Mohou pod vedením seniorních kolegů a předních odborníků velmi rychle profesně růst. V HAVEL & PARTNERS je tak klidně možné se za pár let ze studenta vypracovat až na pozici společníka. Přečtěte si, jak ze studentů vyrostly stálíce týmu a jak si v kanceláři vedou nové právní naděje.

Krátkodobá brigáda na 15 let

V roce 2007 nastoupil Ivan do menší pražské advokátní kanceláře tehdy ještě s názvem Havel & Holásek, aby se tu jako student přiučil advokátnímu řemeslu. Dokonce kvůli tomu začal bydlet v Praze na koleji, aby nemusel dojíždět z Brna. „Původně to pro mě měla být krátkodobá brigáda při studiu, více mě to táhlo do justice. Pamatuji si, že svůj životopis jsem posílal do více kanceláří, ale už po pohovoru v Havel & Holásek jsem si říkal, že pokud bych chtěl pracovat v advokátní kanceláři, tak právě tady. A dnes už jsem v HAVEL & PARTNERS přesně 15 let,“ vzpomíná Ivan.

A zatímco se za ty roky z tehdejšího právníckého start-upu stal lídr advokátního trhu ve střední Evropě, spolu s firmou profesně vyrostl i Ivan. Specializuje se na právo duševního vlastnictví a oblast e-commerce a dnes jako uznávaný expert na tuto oblast pomáhá v ČR i ve světě chránit značky světových i tuzemských firem, jako jsou

například Apple, Škoda Auto, Crocs, Staropramen nebo Česká zbrojovka.

Ze studenta se díky mimořádnému pracovnímu nasazení postupně v kanceláři vypracoval až na společníka. Na tuto pozici povýšil v lednu roku 2022, a patří tak ke klíčovým členům nejužšího vedení této úspěšné právní firmy. „Celé ty roky mě v HAVEL & PARTNERS drží kombinace skvělých lidí, a to nejen profesně, ale hlavně lidsky, a také mimořádně zajímavá klientská práce spojená s možností právní služby neustále inovovat. To platilo v době, kdy nás bylo v kanceláři 20, ale i nyní, když je nás téměř k pěti stovkám. Kariérní růst mě samozřejmě těší a je o to příjemnější, že přišel přirozeně,“ poznamenává Ivan.

Ivan Rámeš

Společník kanceláře
Týmy pro právo duševního vlastnictví a technologií

Učit se nejen jako student

Dalibor se setkal s HAVEL & PARTNERS na své životní cestě hned dvakrát. Poprvé nastupoval jako student ještě před ekonomickou krizí v roce 2008. Seděl v jedné kanceláři bez oken spolu se všemi ostatními studenty a pomáhal právníkům napříč tehdy ještě menší kanceláři s tím, co bylo potřeba. O pár let později se do HAVEL & PARTNERS vrátil už jako koncipient. „*S kolegy v týmu jsem se tehdy praktickou ani teoretickou znalostí nemohl měřit. To mě ale hnalo k vysokému tempu sebevzdělávání, které mi vydrželo dodnes. Můžu stále čerpat zkušenosti od mimořádně inspirativních a schopných lidí a jsem za tuto možnost opravdu rád,*“ říká Dalibor.

Před lety získával cenné znalosti od zkušenějších matadorů, dnes se od Dalibora naopak učí juniornější kolegové. Dalibor je odborníkem na progresivní a rychle se vyvíjející oblasti práva – digitalizaci, elektronické právní jednání, informační technologie nebo venture kapitál. Stál například u zrodu bankovní identity a pracoval i na digitální ústavě. Ani jako partner na sobě ale nepřestává pracovat: „*Díky dlouholetému poradenství v oblasti IT začínajícím lokálním i obřím globálním společnostem jsem pochopil, že moje cesta inspirace a poznávání technologického světa nikdy neskončí. Těším se proto na každé nové zadání. Navíc vnímám nespočet příležitostí, jak klientům i kolegům volbou vhodného nástroje nebo přístupu usnadnit každodenní fungování – jejich realizace mě pak naplňuje neustálým optimismem.*“

Dalibor Kovář

Partner

Týmy pro technologické právo,
digitalizaci a venture kapitál

Žádní „no name“ studenti

Anežka nastoupila do kanceláře už během studií a dnes je již zkušeným členem týmu zaměřeného na právní služby pro veřejný sektor. Díky své šikovnosti a zápalu na pozici studentky poznala z velké části také koncipientskou práci a dostala se k velkým projektům s významnými klienty – např. při práci pro Českou poštu nebo Správu železnic.

Hlavním důvodem, proč chce zůstat v HAVEL & PARTNERS i po studiích, je podle jejích slov neuvěřitelně přátelské prostředí a práce, do které se opravdu těší: „*Vždy jsem si říkala, že nechci do velké advokátní kanceláře, a dnes jsem v HAVEL & PARTNERS již šestým rokem. Kancelář si mě získala díky úzké specializaci týmů, možnosti odborného i kariérního růstu spolu s prací na těch největších clientských projektech, a především díky skoro až rodinnému prostředí. Ani jako student jsem nebyla 'no name' a vždy jsem u kolegů našla nejen pracovní, ale i osobní podporu.*“

Anežka Selingerová

Koncipientka

Tým pro oblast veřejného sektoru

Rovnýma nohama do praxe

Johana před dvěma lety nastoupila jako studentka do M&A týmu HAVEL & PARTNERS, který patří v tomto oboru k největším a nejzkušenějším na trhu. „Zjistila jsem, že mezi studiem a realitou je v oblasti fúzí a akvizic neskutečný rozdíl. Ve škole máte sice obchodní právo, ale teprve praxe vás naučí, jak to ve skutečnosti funguje,“ upozorňuje Johana.

Studenti v HAVEL & PARTNERS se nemusejí bát, že by jen vybírali datovky nebo dokola podávali zápisy do rejstříků. Naopak mají příležitost se přímo účastnit velkých domácích i mezinárodních transakcí s prestižními klienty z řad největších českých i zahraničních firem či rychle rostoucích start-upů. „Během prvních dvou měsíců už jsem šla osobně na první closing a pomáhala s přípravou kompletní transakční dokumentace,“ popisuje Johana.

Práce v HAVEL & PARTNERS je sice hodně, ale dá se podle ní dobře skloubit se školou, protože kolegové si studiem také prošli a vědí, co obnáší, maximálně tak vycházejí studentům vstříc. A navíc na sobě Johana po dvou letech pozoruje obrovský, nejen profesionální skok. „Díky práci v HAVEL & PARTNERS jsem se za krátkou dobu hodně posunula nejen jako studentka nebo zaměstnanec, ale také jako člověk,“ říká o praxi, kde jedná s úspěšnými podnikateli a manažery firem, kteří jsou svým přístupem mnohdy velkou osobní inspirací.

Johana Konečná

Právní asistentka
Tým fúzí a akvizic

Cenné zkušenosti a nachozené kilometry

Když se Tereza rozmýšlela, kam dál po maturitě, práva pro ni byla jasnou volbou. Zvládla náročné přijímačky na vysněnou školu a jako studentka prvního ročníku se pak začala poohlížet po brigádě v oboru. V roce 2021 tak nastoupila do týmu pochůzkářů v pražské kanceláři HAVEL & PARTNERS.

Tato pozice byla podle ní ideální start, když se jako studentka chtěla zorientovat v oboru. Při práci pochůzkářky měla příležitost pochopit, jak fungují soudy a některé úřady či jak vypadá práce v největší česko-slovenské kanceláři. A příjemný benefit podle ní bylo i to, že celý den neseseděla. Denně nachodila i tisíce kroků, rekord za jednu směnu má 18 kilometrů.

Z pozice pochůzkářky se posunula na pozici právní asistentky, a nabírá tak dál cenné zkušenosti v prostředí velké advokacie, které může zúročit ve své kariéře. Navíc oceňuje i příjemnou atmosféru v kanceláři: „I když je HAVEL & PARTNERS velkou advokátní kanceláří, všichni spolu dokážou velmi dobře a přátelsky komunikovat a spolupracovat. Každý má na starosti nějakou část práce a dělá to, co umí nejlépe. Dohromady si všichni pomáhají a i v tom podle mě spočívá úspěch firmy.“

Tereza Bastlová

Právní asistentka

Hromadné žaloby – spravedlnost pro všechny snadno a rychle. Opravdu?

Vojtěch Semerád

Úvod

Hromadná žaloba, anglicky class action, je institut, který se etabloval především v zemích common law, nicméně aktuální vývoj jasně ukazuje, že bude plnit důležitou roli i v právních řádech států kontinentálního práva. V českém prostředí jsou hromadné žaloby stále známy spíše z amerických seriálů právního zaměření než z tuzemských soudních síní, avšak příprava evropské směrnice o hromadných žalobách a v Poslanecké sněmovně projednávaný návrh zákona o hromadných žalobách předznamenávají, že i český právní řád bude o tento institut brzy obohacen.

S ohledem na tuto skutečnost považuje autor tohoto článku za přínosné zabývat se samotným institutem hromadných žalob, důvody jejich zavádění, konstrukčními prvky, jednotlivými typy, ale také kritickým pohledem analyzovat, zda se skutečně jedná o přínosný institut přinášející větší spravedlnost, nebo naopak spíše o silnou zbraň k získávání tučných odškodnění od velkých korporací.

Hromadná žaloba je procesní nástroj, v němž jeden či několik žalobců podává žalobu jménem větší skupiny osob. Rozsudek nebo uzavřený soudní smír, se pak vztahuje na všechny členy skupiny a peněžitá náhrada újmy hrazená žalovaným je poměrně rozdělena mezi členy skupiny. Z této definice tedy vyplývá, že dochází k prolomení tradičního principu, kdy práva a povinnosti vznikají pouze účastníkům soudního řízení.

1. Důvody zavádění

Hromadné žaloby přináší z pohledu ochrany zájmů jednotlivců mnoho výhod, díky kterým se v řadě států

těší velké oblibě a další státy se je snaží do svých právních řádů postupně zavádět.¹ Jak uvedl Nejvyšší soud USA, „hlavním účelem hromadných žalob je podpořit efektivitu a hospodárnost soudních sporů“ (Gen. Tel. Co. of Sw. v. Falcon). Tedy umožnit skupině osob vymoci obdobný nárok nízké hodnoty vůči stejnému subjektu. Pokud jednotlivé subjekty disponují relativně bagatelním nárokem vůči podnikateli, často se jim individuální uplatňování tohoto nároku (s ohledem na časovou a finanční náročnost) nemusí vyplatit a dotčení tak raději strpí protiprávní jednání podnikatele. V situaci, kdy se však všechny nároky spojí do jednoho, který dosahuje řádově vyšší částky, je vymáhání pro žalobce mnohem atraktivnější“ (Hokr, Munzar, 2020), a tak může pomoci skupině osob dosáhnout spravedlnosti.

Dalším z důvodů zavádění hromadných žalob je idea vyrovnání sil mezi stranami sporu, kdy na jedné straně zpravidla stojí velká společnost s velkým finančním rozpočtem a na straně druhé jednotlivec s nepoměrně nižšími finančními zdroji. K vyrovnání nerovnosti alespoň částečně napomáhá spojení se desítek či stovek jednotlivců do jedné skupiny.

Třetí nespornou výhodou je preventivní funkce hromadných žalob, neboť už jen skutečnost, že proti společnosti byla podána hromadná žaloba, může společnost poškodit v očích jejích zákazníků, obchodních partnerů či zaměstnanců, a proto zvýší její motivaci nedopouštět se protiprávního jednání, které by mohlo zavdat iniciování hromadné žaloby (souhlasí též Hokr, Munzar, 2020).

Na základě tohoto výčtu výhod lze snadno podlehnout

dojmu, že jsou hromadné žaloby skvělým výdobytkem moderních právních řádů, nicméně jak bude demonstrováno dále, skýtají mnoho hrozeb jejich zneužití. Takto formulované výhody v této části článku mají za cíl uvést prvotní náhled do problematiky a pomoci pochopit, proč jsou hromadné žaloby zákonodárci zaváděny.

2. *Opt-in, či opt-out?*

Při analýze organizace a fungování hromadných žalob je naprosto zásadní nejprve definovat dva principy určující, které osoby tvoří tzv. skupinu. Jedná se o principy opt-in a opt-out. Vymezení skupiny pomocí jednoho či druhého principu je v řízení o hromadné žalobě nesmírně důležité ve dvou aspektech (Hurter, 2017). Za prvé, rozhodnutí o žalobě je totiž závazné pro všechny členy skupiny, a proto musí být již na počátku jasně stanoveno, kdo rozhodnutím tedy bude ve finále vázán a např. nebude moci iniciovat nový individuální soudní spor v téže věci. Za druhé, určuje, jak by mělo být formulováno požadované oznámení potenciálním členům, které je bude informovat o hromadné žalobě, aby se mohli rozhodnout, zda ve skupině setrvat, nebo se z ní odhlásit (opt-out), případně aby provedli úkon přihlášení se k hromadné žalobě (opt-in).

Jak vyplývá z předchozího odstavce, v rámci opt-in principu se členy skupiny stávají pouze osoby, které se dobrovolně přihlásily k hromadné žalobě. Jádrem tohoto principu je zachování autonomie vůle a zásady *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy práva patří bdělým (Poche, 2021). Řada zastánců principu opt-in tvrdí, že se jedná o jedinou přípustnou variantu, při které nedochází k pokřivení vůle jednotlivých osob (Basset, 2003). Přihlášením se k hromadné žalobě členové explicitně vyjadřují svou vůli být součástí hromadné žaloby a vést soudní spor. Na rozdíl od principu opt-out nedochází k pouhému presumování jejich vůle být součástí skupiny.

Princip opt-in také přináší snazší identifikaci jednotlivých členů skupiny, což může značně ulehčit proces certifikace hromadné žaloby (Hurter, 2017). S tímto je spojena i skutečnost, že v průběhu řízení

je znám počet členů skupiny, což umožňuje rychleji a přesněji zjistit celkový rozsah odpovědnosti žalovaného v rámci sporu. Jestliže žalovaný zná celkový rozsah, je schopen určit přibližnou pravděpodobnost rizika, že bude povinen hradit náhradu újmy, a v některých případech uzavřít mimosoudní vyrovnání, které bude pro obě strany výhodnější než několikaleté soudní jednání.

Ač má princip opt-in mnoho nesporných výhod, existuje i řada nevýhod, které s sebou nutnost aktivního kroku přihlášení se k hromadné žalobě přináší. Kritika tohoto principu se často zaměřuje na skutečnost, že se jednotlivci při vstupu mohou potýkat psychologickými a sociálními bariérami, na základě kterých se nakonec rozhodnou zůstat nečinní, čímž se nestanou členy skupiny (Hurter, 2017). Přihlášením se k hromadné žalobě totiž členové ztrácí svou anonymitu, a proto se mohou obávat negativního ovlivnění dlouhodobých vztahů, které s žalovaným mají. Nejmarkantnějším příkladem jsou zaměstnanecké hromadné žaloby. Pokud by osoba s potenciálním nárokem vůči zaměstnavateli ve výši 5 000 korun přistoupila k hromadné žalobě, její jméno bude zaměstnavateli známo, a tudíž existuje riziko, že kvůli bagatelnímu nároku najde zaměstnavatel v budoucnu legální způsob, jak zaměstnanci znepříjemnit výkon práce, nebo ho časem propustí. Dle názoru autora je tento argument velmi závažný a měl by na něj být při zavádění institutu hromadných žalob do právních řádů brán ohled. Další psychosociální bariéru představuje racionální ignorance (Hokr, Munzar, 2020) spočívající v neochotě vstupovat do soudních sporů, v tomto ohledu se však naskytá otázka, zda je vůbec spravedlivé poskytovat náhradu újmy osobám, které se nechtějí nijak angažovat, a to ani pouhou přihláškou ve vymáhání svého nároku.

Problematickou je v rámci principu opt-in také reprezentativnost třídy, kterou se rozumí okruh všech poškozených. Dle Ontario Law Reform Commission Report on class actions je u principu opt-in dosahováno nižšího počtu členů skupiny než u principu opt-out, a tak skupina reprezentuje jen malé procento z celkového okruhu poškozených. V důsledku toho zbývá mnoho osob vně skupinu, které mohou iniciovat individuální

soudní spor, a žalovaný nemá jistotu, že urovnáním hromadné žaloby budou vyrovnány nároky téměř všech příslušníků třídy (souhlasně Hurter, 2017). Toto autor považuje za přímý rozpor s jedním z cílů hromadných žalob a to, aby hromadná žaloba agregovala v ideálním případě majoritní většinu nároků, a předcházelo se tak vedení několika stovek či tisíců individuálních sporů.

Méně prezentovaným, přesto stále relevantním je problém dosahu a formulace výzvy k přihlášení se k hromadné žalobě. Existuje nezanedbatelné riziko, že se uveřejněná výzva nedostane do dispoziční sféry všech poškozených osob, a ty tak nebudou mít reálnou možnost se přihlásit. Obdobně může nastat situace, kdy se výzva skutečně dostane k majoritní většině všech poškozených, nicméně její právní formulace bude i pro osobu průměrně vzdělanou nesrozumitelná, a proto se daný adresát k hromadné žalobě nepřihlásí (Hurter, 2017). Dle názoru autora pak dochází k negování cíle poskytovat kolektivní ochranu široké skupině osob, k čemuž mají hromadné žaloby ostatně přispívat.

V rámci principu opt-out se osoby stávají členy skupiny, aniž by učinily jakýkoliv úkon, a hromadná žaloba může být zahájena bez jejich výslovného souhlasu (Lewis, Freeman, 2018). Mechanismus tohoto principu má za následek, že skupina standardně čítá více členů než v případě principu opt-in. Z hlediska účelnosti institutu hromadných žalob bývá vyšší počet členů zajišťující větší míru reprezentativnosti třídy považován za stěžejní argument pro zavádění principu opt-out.

Cílem hromadných žalob je mimo jiné agregovat individuální spory do jednoho, a tím ušetřit náklady právního zastoupení, činnosti soudů, provádění důkazů apod. (Lewis, Freeman, 2018). Data ze států, v jejichž právních rádech již institut hromadných žalob byl zaveden, prokazují, že v tomto ohledu je daného cíle lépe dosahováno principem opt-out.

Při obhajobě principu opt-out autor tohoto článku považuje za nutné vypořádat se s marginalizováním principu autonomie vůle, ke kterému tento princip, jak bylo zmíněno výše, vede. Obecně lze konstatovat, že princip opt-in jej odráží ve větší míře. Princip opt-

out opravňuje jednotlivce, aby svým projevem dali najevo, že být součástí skupiny nechcejí a budou svůj nárok vymáhat samostatně nebo vůbec. Autor tak zastává názor, že tímto je významným způsobem kompenzováno prolomení principu autonomie vůle. Nadto autonomie vůle není jediným principem, který ovlivňuje fungování hromadných žalob, dalšími jsou například kolektivní ochrana práv či spravedlnost ve smyslu vyrovnaných sil stran, a proto není na škodu, pokud v rámci proporcionality všech principů autonomie vůle částečně ustoupí do pozadí.

Ač se tato skutečnost na první pohled nemusí jevit jako evidentní, princip opt-out má zásadní výhodu i pro žalovanou stranu. Lze díky němu s velkou mírou pravděpodobnosti stanovit celkový počet možných sporů (Hurter, 2017). Do skupiny jsou totiž zahrnuty všechny osoby s druhově stejným nárokem vůči žalovanému a individuální spor může zahájit pouze ten, kdo se řádně odhlásil. Na základě počtu odhlášených pak žalovaný dokáže predikovat, zda a případně kolik jiných sporů lze očekávat (ne všichni odhlášení samozřejmě budou vymáhat nárok samostatně) a připravit se na ně. Obecně nízký počet odhlášených pak pro žalovaného znamená větší šanci, že po urovnání hromadné žaloby bude celá záležitost definitivně skončena. Tento názor potvrzuje i americká judikatura, když např. v rozhodnutí *Gunnells v. Healthplan Servs., Inc.* poukazuje, že sloučením všech potenciálních nároků žalobců do jediného řízení může žalovaný dosáhnout konečnosti všech potencionálních žalob.

Oba principy mají své nesporné výhody i nevýhody, a je tak na zákonodárci, aby všechny s náležitou péčí vyhodnotil a při implementaci institutu hromadných žalob se s nimi řádně vypořádal.

3. Věcná působnost

Hromadné žaloby nelze využít ve všech oblastech práva, nicméně existuje mnoho oblastí, ve kterých fungují již desítky let, a lze je označit za nepostradatelné.

První z nich je ochrana spotřebitelů, v níž jsou hromadné žaloby využívány naprosto běžně a představují standardní nástroj pro uplatnění skupinových nároků

na náhradu újmy způsobené porušením zákonů na ochranu spotřebitele, zejména v případě systematických podvodů, nezákonného jednání vůči spotřebiteli nebo uvedení vadných nebo nebezpečných výrobků na trh včetně újmy na zdraví takovým výrobkem způsobené.

Vzhledem k efektivitě hromadných žalob v této oblasti není velkým překvapením, že připravovaná evropská směrnice zavádějící legislativní rámec pro hromadné žaloby upravuje právě spotřebitelské spory. Asi nejznámějším sporem v této oblasti je kompenzace ve výši 14,7 mld. dolarů hrazená společností Volkswagen za machinace s emisními normami u jejich aut (Gjel.com).

Neméně důležitou oblast představují pracovněprávní spory. Zde může docházet k uplatnění skupinového nároku vyplývajícího například z nezákonně nízkého odměňování, systematického neproplácení přesčasů, porušování práv zaměstnanců nebo jiným nezákonným jednáním zaměstnavatele. Hromadné žaloby v této oblasti lze považovat za nástroj vyrovnávající síly, kdy na jedné straně figuruje finančně silnější zaměstnavatel a na straně druhé zaměstnanec s podstatně omezenějším rozpočtem. Dále hromadné žaloby mají potenciál preventivně působit ve prospěch dodržování právních povinností (Hokr, Munzar, 2020), neboť zaměstnavatel, proti kterému byla podána hromadná žaloba, bude do jisté míry stigmatizován a exponován riziku, že se bude potýkat s problémy při získávání nových perspektivních zaměstnanců. Za zmínku stojí i aktuálně probíhající spor ve věci genderového znevýhodnění žen proti společnosti Alphabet Inc. v hodnotě 600 mil. dolarů (Bloomberg.com).

Třetí oblastí, ve které je hromadných žalob rozsáhle využíváno, je ochrana životního prostředí (Forthepeople.com), resp. náhrada újmy způsobené skupině osob poškozením jedné nebo více složek životního prostředí. Představme si například způsobení onemocnění v důsledku vypouštění jedovaté látky do okolního prostředí či kontaminace vodního zdroje v důsledku úniku nebezpečných látek ze špatného skladování odpadů. V tomto typu sporů benefitují poškození z možnosti prokázat kauzální nexus mezi poškozením

životního prostředí žalovaným a způsobenou újmu pouze v rámci jednoho, a není tak nutné činit v mnoha individuálně vedených sporech.

Dále se hromadné žaloby etablovaly zejména v oblasti finančních produktů, ochrany lidských práv, újmy způsobené nevhodnými léky nebo medicínskými postupy či újmy na právech akcionářů a investorů (Hokr, Munzar, 2020).

4. Certifikace

Ne všechny žaloby, u kterých je na straně žalobců více osob s obdobným nárokem, lze definovat jako hromadné. Aby mohla být žaloba deklaratorně určena jako hromadná, a osoby tak mohly profitovat z výhod z ní plynoucích, musí být primárně rozhodnuto o certifikaci, kterou se rozumí prohlášení žaloby soudem za hromadnou (Krejčíková, 2021). Podmínky pro certifikaci jsou diferencované v závislosti na jednotlivých jurisdikcích. Modelově lze demonstrovat pomocí pravidla 23. amerického federálního občanského soudního řádu, který stanovuje 4 kritéria certifikace:

1. Početnost – skupinu musí tvořit dostatečný počet členů, aby existovala potřeba spojit jednotlivé nároky do jedné žaloby, nebo není realizovatelné připojit všechny osoby ke společné žalobě (Krejčíková, 2021). Některé soudy zavádí právní domněnku, že tato „podmínka je splněna, pokud je skupina tvořena alespoň 40 členy“ (Bonalaw.com), nicméně ani to není obecným pravidlem.
2. Společnost – „Právní nebo skutkové otázky vystávající ze sporu, jež bude soud posuzovat, jsou členům skupiny společné“ (Bonalaw.com a Wal-Mart Stores, Inc. v. Dukes).
3. Typičnost – Soud zkoumá, do jaké míry jsou tvrzené nároky žalobců totožné. Cílem je zajistit, aby nároky žalobce a nároky skupiny byly natolik vzájemně propojené, že zájmy členů skupiny budou spravedlivě a přiměřeně chráněny v jejich nepřítomnosti (Mazzei v. Money Store).
4. Přiměřenost zastoupení – Žalobce, který

zároveň vystupuje jako zástupce ostatních členů skupiny musí prokázat, že jeho zájmy včetně jím uplatňovaného nároku jsou koherentní se zájmy ostatních členů skupiny (Lewis, Freeman, 2018).

Jestliže soud shledá stanovené podmínky za splněné, rozhodne o povolení řízení o hromadné žalobě, ve kterém následně dojde k meritornímu rozhodnutí.

5. Způsoby financování a jejich dopady

Komplexní proces od přípravy hromadné žaloby, notifikace potenciálních členů až po zastupování před soudy a vyjednávání s protistranou s sebou přináší signifikantní finanční náklady, které jsou s ohledem na rozsah a složitost věci násobně vyšší, než by byly v případě individuálního sporu. Z tohoto důvodu není reálné, aby veškeré financování zabezpečil žalobce ze svých zdrojů, a tak došlo k postupnému vývoji jiných variant financování hromadných žalob. V zásadě lze identifikovat dva způsoby financování.

Prvním tzv. „No Win – No Fee“ je způsob financování, při němž právní zástupce žalobce a skupiny hradí náklady až do skončení celého řízení a právo na náhradu jím vynaložených nákladů získá až v případě úspěšného konečného rozhodnutí (Slatergordon.com). Výše odměny právního zástupce může být určena pomocí skutečně vynaložených nákladů, tedy zejména počtu odpracovaných hodin nebo jako předem dohodnuté procento z vymoženého nároku. Tento způsob se může jevit pro žalobce ideální, avšak přináší jedno skryté riziko. Právní zástupce, nejčastěji advokátní kancelář, je nositelem rizika, že v případě neúspěšného sporu to bude on, na koho nakonec skutečně dopadnou náklady neúspěšného sporu. Výdělečně orientovaná advokátní kancelář tedy bude akceptovat pouze ty spory, u nichž bude vysoká pravděpodobnost úspěchu.

Druhým způsobem je fondové financování hromadných žalob. V tomto případě dochází k uzavření dohody mezi žalobcem a třetí stranou, která se zaváže financovat průběh soudního řízení, nejčastěji formou měsíčních úhrad vynaložených nákladů právního zastoupení (Hansen, 2020). V případě přiznání náhrady újmy pak

třetí strana obdrží odměnu ve výši předem smluvně stanovené procentní části přiznané částky. Fondové financování může být velmi výnosnou činností, a proto na trhu lze nalézt řadu kapitálových společností, finančních fondů či jiných subjektů, které se specializují na vyhledávání potenciálních hromadných žalob. Vzhledem k rozsáhlosti fondového financování došlo v mnoha jurisdikcích k omezení možné výše procentní odměny třetích stran, a to buď přímo zákonem, či soudním rozhodnutím v daném sporu (Hansen, 2020). Fondové financování hromadných žalob se často stává předmětem kritiky, kdy bývá poukazováno na nemorálnost výše odměn třetích stran zapříčiňující, že poškození členové skupiny získávají po odečtení odměny financujícím subjektům nízké odškodnění. Jak tvrdí doc. JUDr. Petr Lavický, Ph.D., z Masarykovy univerzity, „soudní řízení má chránit porušená nebo ohrožená subjektivní hmotná práva. Nesmí sloužit jako nástroj k tomu, aby někdo dosahoval zisku.“ Naopak silným argumentem hovořícím ve prospěch fondového financování je fakt, že bez financování třetími stranami by prokazatelně nemohlo dojít k uskutečnění řady řízení o hromadných žalobách (Slatergordon.com), neboť ani žalobce ani advokátní kancelář nedisponují nezbytným kapitálem, aby mohly ufinancovat celé řízení, a tak by poškození nedosáhli na žádné odškodnění.

6. Stinné stránky hromadných žalob

Výběr opt-in či opt-out principu, úprava rozsahu oblastí, ve kterých lze hromadné žaloby uplatňovat, či volba mezi „no win – no fee“ a fondovým financováním jsou ve své podstatě technickými parametry, které zákonodárce zvolí na základě svého více či méně podloženého uvážení, a hromadné žaloby uvede v život. Podstatná, a dle autorova názoru, zásadní otázka však prozatím stála stranou, neboť autor považuje za esenciální analyzovat, zda hromadné žaloby jako takové opravdu plní svůj účel a dochází k naplnění cílů, pro které jsou zaváděny. Zda opravdu mají smysl jako takové a nejedná se pouze o dobře míněný pokus spravedlnost, který však výsledně přináší opačný efekt.

Nevýhodou hromadných žalob totiž je relativní ztráta kontroly jednotlivých členů skupiny nad vedením

sporu. Řadoví členové jsou čistými příjemci výsledného rozhodnutí či dohody, které vyjednal zástupce skupiny a právní zástupce (Lewis, Freeman, 2018). V řadě případů tak může nastat situace, kdy poměrně „silný“ nárok člena vůči žalovanému je ve výsledku rozmělněn z důvodu slabších a nekonzistentních nároků ostatních členů nebo je uzavřena značně podhodnocená dohoda o narovnání, avšak ani jednu z těchto situací člen skupiny již nemůže svým jednáním nijak korigovat. V takovém případě lze stěží mluvit o přinášení spravedlnosti.

Mnohem závažnějším problémem pokřivujícím fungování celého systému hromadných žalob je rozdílný zájem právních zástupců a poškozených (Lewis, Freeman, 2018). Vzhledem k velkému počtu členů skupiny není nijak překvapivou skutečností, že celkový uplatněný nárok dosahuje částky ve výši desítek milionů až několika miliard, a tak se pro advokátní kanceláře může jednat o velmi lukrativní záležitost. Jejich snahou je získat co nejvyšší odměnu z daného sporu a někdy se tak děje na úkor samotných poškozených. Nejkriklavější případy představují vyjednané dohody, ze kterých právní zástupce obdrží odměnu v řádu milionů a členové skupiny získají např. poukázky na službu od žalované společnosti či odškodnění zlomkové hodnoty oproti svému původnímu nároku. Hensler (2019) dokonce uvádí, že ve 3 z 10 případů dosahuje kompenzace poškozených nižších částek než odměna právních zástupců. Příkladem lze uvést případ *Spillman v. RPM Pizza*, ve kterém odměna činila téměř 2,5 násobek výše kompenzace poškozených. Zároveň pro jednotlivé členy skupiny je velmi těžké a někdy až nemožné ovlivnit jednání právního zástupce, který sleduje svůj zájem na co největší odměně, který však nemusí korespondovat se zájmy členů skupiny (Lewis, Freeman, 2018).

Za této konstelace se nabízí otázka, kdo je skutečně motivován vést spor o hromadné žalobě. Bylo by až pošetilé věřit, že všichni právní zástupci bojují jen za spravedlnost poškozených a velké odměny nejsou ničím jiným než příjemným bonusem jako vedlejším produktem. V zemích, ve kterých jsou hromadné žaloby uplatňovány, lze nalézt případy, kdy advokátní kanceláře aktivně vyhledávají příležitosti pro iniciování

hromadných žalob s vidinou vysoké odměny, kdy o spravedlnost poškozených téměř nejde (Udvary, 2013). V těchto případech lze hovořit o jasném zneužívání institutu hromadných žalob, ke kterému bohužel často dochází.

Nejkritičtější možnost zneužití však spočívá v podávání šikanózních a spekulativních žalob, kterými mohou být uplatňovány nedůvodné nároky např. s cílem dostat negativní publicitou žalovaného pod reputační tlak a dosáhnout tak snadného narovnání (Hokr, Munzar, 2020). Hromadné žaloby mohou být podávány také v rámci konkurenčního boje, kdy hrozí, že i přes výsledné zamítnutí žaloby bude reputace žalovaného nevratně poškozena bez reálné možnosti náhrady újmy. Tento problém lze alespoň parciálně eliminovat uložením povinnosti žalobci složit kauci. Správné nastavení finančních nároků může odradit žalobce od podávání šikanózních žalob [...] Zároveň slouží k prokázání platební schopnosti žalující strany. Primárně se jedná o soudní poplatek a složení jistoty na náhradu újmy (Poche, 2021).

Nicméně autor tohoto článku zastává, s vědomím všech výše uvedených nevýhod, názor, že hromadné žaloby přináší nové možnosti, jak dosáhnout spravedlnosti u velkého počtu poškozených, jejichž nárok by v individuálním sporu nebylo efektivní vymáhat. Společnosti tak nemohou počítat s velkou pravděpodobností, že pokud svým protiprávním jednáním způsobí velkému počtu osob újmu malé hodnoty, nikdy vůči ní nebude uplatněn nárok na náhradu. Institut hromadných žalob by neměl být zavrhován jen pro to, že může docházet k jeho zneužití. V poslední době lze navíc identifikovat snahy o amelioraci neduhů hromadných žalob například regulací výše odměny právních zástupců ať již stanovením procentuálního stropu odměny (Tlpj.com), či nutností složit kauci před zahájením sporu. Těmito a podobnými snahami je možné ve velké míře redukovat riziko zneužívání hromadných žalob, zajistit, aby skutečně plnily svůj účel, přinášely spravedlnost poškozeným a šetřily náklady jak na straně soudu, tak na straně žalobců a případně i žalovaných.

7. Závěr

Hromadné žaloby jsou institutem moderního práva, který se vyvinul v zemích common law, avšak vývoj kontinentálního práva jasně ukazuje, že hromadné žaloby budou mít signifikantní úlohu i zde.

Zákonodárce se při jejich zavádění může rozhodnout pro volbu principu opt-in, u kterého jednotlivec musí podat přihlášku k žalobě. Tento princip zachovává zásadu autonomie vůle a umožňuje snazší identifikaci členů skupiny. Zejména z psychosociálních důvodů bývají skupiny méně početné než v případě, kdy se zákonodárce rozhodne pro princip opt-out. Zde se jednotlivec stává členem skupiny automaticky a může se z ní pouze odhlásit. Výsledkem je dosažení větší reprezentativnosti třídy jakožto jednoho z cílů hromadných žalob.

Hromadné žaloby nalezly uplatnění v celé řadě oblastí práva, mezi nejvýznamnější patří spotřebitelské a pracovněprávní spory, ochrana životního prostředí, dále spory v oblasti finančních produktů, újmy na zdraví způsobené nevhodnou medikací a dalších. Společným rysem těchto oblastí je seskupení slabších jednotlivců vůči zpravidla silnější společnosti.

Díky hromadným žalobám lze dosáhnout spravedlnosti pro poškozené, pro které by jinak nebylo efektivní vymáhat nárok v individuálním sporu, vyrovnat síly protistran, působit preventivně na potenciální škůdce a v neposlední řadě šetřit náklady a lidské zdroje soudní soustavy, kdy probíhá jedno soudní řízení místo paralelních stovek řízení.

Stinnou stránku však představuje ztráta kontroly jednotlivců nad průběhem řízení a vyjednáváním výše náhrady, kdy se dostávají do pozice čistých příjemců rozhodnutí, což pro řadu z nich může být značně nevýhodné. Navíc dochází k zneužívání tohoto mocného nástroje právními zástupci, kteří jsou motivováni vysokými výdělky aktivně iniciovat hromadné žaloby, avšak poškození často získají pouze nepatrné odškodnění.

Nicméně dle názoru autora je pozitivní efekt hromadných žalob stále převažující, a proto považuje rozhodně za krok správným směrem snahu evropských a českých zákonodárců zavést tento institut do evropského, resp. českého práva.

Smyslem tohoto článku nebylo obsáhnout veškerou problematiku hromadných žalob, nýbrž poskytnout ucelený přehled základních principů, výhod a skrytých hrozeb jejich fungování. Článek tak přispívá ke zvýšení informovanosti o tomto institutu, která je klíčová k tomu, aby z odborné diskuze mohl vzejít fungující systém hromadných žalob v českém právním řádu.

Zdroje

Odborné články:

Basset, D. L. U.S. Class Actions Go Global: Transnational Class Actions and Personal Jurisdiction [online]. 2003 [cit. 7. 2. 2022]. Dostupné z: <https://ir.lawnet.fordham.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=3920&context=fllr>

Erichson, H. M. The problem of settlement class action [online]. Ir.lawnet.fordham.edu, 2014 [cit. 4. února 2022]. Dostupné z: https://ir.lawnet.fordham.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1530&context=faculty_scholarship

Hansen C., The economics of class actions and litigation funding [online]. Lawcom.govt.nz, listopad 2020 [cit. 6. února 2022]. Dostupné z: <https://www.lawcom.govt.nz/sites/default/files/CAL-LIF%20-%20Research%20Paper%20by%20Capital%20Strategic%20Advisors.pdf>

%20Research%20Paper%20by%20Capital%20Strategic%20Advisors.pdf

Hensler, D. R. et al. Class Action Dilemmas: Pursuing Public Goals for Private Gain (Executive Summary) [online]. 1999 [cit. 10. 7. 2020]. Dostupné z: http://www.rand.org/content/dam/rand/pubs/monograph_reports/2005/MR969.1.pdf

Hokr, T., Munzar, T. O hromadných žalobách: Proč (ne)chtít zavést hromadné žaloby (I. díl série) [online]. E-pravo.cz, duben 2020 [cit. 7. února 2022]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz>

cz/top/clanky/o-hromadnych-zalobach-proc-nechtit-zavest-hromadne-zaloby-i-dil-serie-111069.html

Hurter, E. Opting in or opting out in class action proceedings: from principles to pragmatism? [online]. Scielo.org, 2017 [cit. 5. února 2022]. Dostupné z: http://www.scielo.org.za/scielo.php?script=sci_arttext&pid=S2225-71602017000100005

Lewis, K. M., Freeman, W. C. Class Action Lawsuits: A Legal Over-view for the 115th Congress [online]. Sgp.fas.org, duben 2018. [cit. 6. února 2022]. Dostupné z: <https://sgp.fas.org/crs/misc/R45159.pdf>

Poche, K. Zákon o hromadném řízení: hromadné žaloby nově a lépe? [online]. Epravo.cz, červenec 2021. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/zakon-o-hromadnem-rizeni-hromadne-zaloby-nove-a-lepe-113320.html>

Udvary, S. The advantages and disadvantages of class action [online]. Ias.jak.ppke.hu, září 2013 [cit. 4. února 2022]. Dostupné z: <http://ias.jak.ppke.hu/hir/ias/2013sz/05.pdf>

Internetové zdroje:

What are the Requirements for Class Certification Under Federal Rule of Civil Procedure 23. Bonalaw.com. [online]. [vid. 2022-02-05] Dostupné z: <https://www.bonalaw.com/insights/legal-resources/what-are-the-requirements-for-class-certification-under-federal-rule-of-civil-procedure-23>

Class Action: An Overview. Law.cornell.edu. [online]. [vid. 2022-02-04] Dostupné z: https://www.law.cornell.edu/wex/class_action

Class action funding. Slatergordon.com. [online]. [vid. 2022-02-05] Dostupné z: <https://www.slatergordon.com.au/class-actions/class-actions-funding>

The advantages and disadvantages of class action lawsuits. Lawinfo.com. [online]. [vid. 2022-02-04] Dostupné z: <https://www.lawinfo.com/resources/class-action/the-advantages-and-disadvantages-of-class-act.html>

Environmental class actions lawsuits. Forthepeople.com. [online]. [vid. 2022-02-05] Dostupné z: <https://www.forthepeople.com/toxic-tort-environmental-lawyer/class-actions/>

OTTO P. Hromadné žaloby budou byznysem pro soukromé společnosti, tvrdí kritici. Ministerstvo to odmítá. E15.cz [online]. [vid. 2022-02-06]. Dostupné z: <https://www.e15.cz/domaci/hromadne-zaloby-budou-byznysem-pro-soukrome-spolecnosti-tvrdi-kritici-ministerstvo-to-odmita-1362101>

Google Women Suing Over Gender Bias Win Class-Action Status. Bloomberg.com [online]. [vid. 2022-02-06]. Dostupné z: <https://www.bloomberg.com/news/articles/2021-05-27/google-women-suing-over-gender-bias-win-class-action-status>

The Largest Class Action Lawsuits & Settlements. Gjel.com [online]. [vid. 2022-02-08]. Dostupné z: <https://www.gjel.com/blog/largest-class-action-settlements.html>

How Do You Benefit From a Class Action Lawsuit? Bencrump.

com [online]. [vid. 2022-02-08]. Dostupné z: <https://bencrump.com/class-action-lawsuits/how-do-you-benefit-from-a-class-action-lawsuit/>

Fighting class actions abuse. Tlpj.org [online]. [vid. 2022-02-08]. Dostupné z: https://www.tlpj.org/publications/CAAPP_article.pdf

Soudní rozhodnutí:

Mazzei v. Money Store, 829 F.3d 260 (2d Cir. 2016)

Gen. Tel. Co. of Sw. v. Falcon, 457 U.S. 147, 159 (1982)

Gunnells v. Healthplan Servs., Inc., 348 F.3d 417, 427 (4th Cir. 2003)

Wal-Mart Stores, Inc. v. Dukes, 564 U.S. 338, 131 S. Ct. 2541 (2011)

Ellis v. Google Inc., CGC-17-561299, California Superior Court, San Francisco County

Spillman v.RPM Pizza, LLC, No. 3:10-cv-00349-BAJ-SCR (M. D. La. July 29, 2013), ECF No 245

Ostatní:

Krejčíková M. Hromadné žaloby. Brno, 2021. Diplomová práce. Masarykova Univerzita, Právnická fakulta

Generální partner ELSA Česká republika

ALLEN & OVERY

Partneři ELSA Česká republika

**Baker
McKenzie.**

 CODEXIS®

DENTONS

HAVEL & PARTNERS

ÚSPĚCH SPOJUJE

 DLA PIPER

P / R / K

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

TaylorWessing

WeProofread.it

i účto

ELSA Česká republika děkuje svým partnerům!

HLEDÁŠ PRÁCI?

- Právní asistent
 - Paralegal
 - Koncipient
 - Advokát
-

- V advokátce
- Ve veřejné správě
- A mnoho dalšího...

VŠECHNY NABÍDKY
NA JEDNOM MÍSTĚ!

ELSA
CAREER

